

קובץ גליונות מהדורה מיוחדת גיוס בני הישיבות

רבן של ישראל רבנו מרן הגר"ד לנדו שליט"א
בקריאה בכינוס שע"י 'ועד הישיבות'
בהשתתפות מאות ראשי ישיבות
"באם ח"ו יפגעו הרשויות בבני הישיבות, נדעיש עולם ומלואו
עם כל הכוחות והלב, והרשויות ימצאו את עצמם מול יהדות
חרדית עולמית מלובדת הנלחמת על נשמת אפה"

לכל עמלי התורה ולומדיה
בברכת "וקווי ד' יחליפו כח"
מערכת "קובץ גליונות"

בנאות דשא

גם בבין הזמנים!
ממשיכים בלימוד של 15 דקות ביום

וזוכים לסיים ש"ס משניות בשנה

מבחינים במערכת שיח התורה נכנסים למערכת שיח התורה מדי יום, נבחים על הלימוד היומי, ונכנסים להגלות שוות!

למבחינים ולשיעורים היומיים בקו 'דף היומי במשניות', חייגו: 02.54.88.313

להזמנת משניות לקבוצות לומדים בישיבות ותת"ים m026305077@gmail.com

ניתן לרכוש סט משניות במחיר מסובסד ברשת 'יפה נוף פלדהיים'

הזמנת משלוח עד הבית בטל. 1-599-581-581

הלימוד לעילוי נשמת מרת ברטינה סימונה הלפרין בת חנוך ע"ה

בליל שישי בחצות!

ט"ו באב ליל השידוכים של השנה

יום טוב

לישראל!

**מופת הישועה לזכות לשמחה פרטית
בבשורת ישועה בשידוכים בנקל ובלי עגמת נפש
כפי שהורה מרן שר התורה זיע"א**

לקיים בליל שישי ערב ט"ו באב בחצות הלילה בעמוקה

סדר סגולת רינה של תורה

תפילה ובקשה בכח התורה ע"י מאות עמלי התורה"ק

בהשתתפות רבותינו

ליבם של ישראל מרן הגאון

רבי **בנימין פינקל** שליט"א

ראש הישיבה מרן הגאון

רבי **שרגא שטינמן** שליט"א

תיקון הרש"ש וסדר 'פדיון נפש' למציאת זיווג בנקל

הזכרת פסוקי שמות המבקשים וסדר קר"ע שט"ן באופן אישי
ומיוחד ע"י חבורת מקובלים יודעי ח"ן - בראשות הגאון הצדיק
רבי **מרדכי ליבר כהן** שליט"א

בית מדרש לעמלי תורה בארה"ק
בנשיאות מרן ראש הישיבה הגר"ש שטינמן שליט"א
בני ברק • ירושלים • חיפה • מודיעין עילית • ביתר עילית
ירוחם • אופקים • תל ציון • עפולה • גני איילון

אלפים נושעו בסגולת רינה של תורה – בסייעתא דשמיא הפעם זה הנס שלך!

0722-600-200

תשמ"ה – תשפ"ה: 40 שנה להסתלקות

מרנא ה'קהילות יעקב' זיע"א

סדרי לימוד ב'שיח התורה' בתורתו ובספריו של

ה'קהילות יעקב' לקראת יום היארצייט הארבעים

לרגל יום היארצייט הארבעים של אביהם של ישראל מרנא ה'קהילות יעקב' זיע"א, ואבי רבינו מרן ה'דרך אמונה' זיע"א, יתקיימו על ידי 'שיח התורה' סדרי לימוד מיוחדים ללימוד לעילוי נשמתו, ללימוד בספריו, ולכתיבת חידושי תורה בתורתו • הגרלות מיוחדות למשתתפים בסדרי הלימוד המיוחדים

רשכבה"ג מרן שר התורה זצוק"ל
עם אביו מרנא ה'קהילות יעקב' זצוק"ל

לקראת יומא דהילולא הארבעים של רבינו יעקב ישראל ב"ר חיים פרץ זיע"א של אביהם של ישראל מרנא ה'קהילות יעקב' זיע"א, ואבי רבינו מרן ה'דרך אמונה' זיע"א, יתקיימו על ידי 'שיח התורה' סדרי לימוד מיוחדים ללימוד לעילוי נשמתו, ללימוד בספריו, ולכתיבת חידושי תורה בתורתו. ההשתתפות בסדרי הלימוד והחיזוק המיוחדים פתוחה לכל המעוניין, ומזכה בכניסה להגרלות מיוחדות על סטים של כל ספרי ה'קהילות יעקב', ועל תווי קניה.

במסגרת הסדרים המיוחדים שיתקיימו ב'שיח התורה', לקראת יום היארצייט הארבעים יום ראשון כ"ג באב, יתקיים לימוד משניות לעילוי נשמתו, וכן לימוד בספריו 'קהילות יעקב', 'חיי עולם' ועוד לפחות חצי שעה. כאשר השתתפות במסלולי לימוד המשניות ולימוד בספרי מרן זיע"א מקנה זכות להגרלה המיוחדת בה יוגרלו, סט של כל ספרי ה'קהילות יעקב', וכן שתי זוכים בתלושי שי בשווי 500 ש"ח.

מסלול נוסף יתקיים לכתיבת חידושי תורה בעניינים הנוגעים לתורתו וספריו של ה'קהילות יעקב' זיע"א, כאשר התנאים להשתתפות עם כתיבת 'חבורה' של לפחות 2 עמודים מוקלדים בפונט דוד גודל 13, ולהעבירה למוקדי 'שיח אמונה', בבית מרן זיע"א, רחוב רשב"ם 23, בתיבת הדואר שבכניסה למשרדי שיח אמונה, רחוב חפץ חיים 7 בני ברק, או להעבירה בפקס שמספרו 073-2549989, או בדוא"ל se3077700@gmail.com. בהגרלות ישתתפו רק 'חבורות' שיגיעו למערכת עד לתאריך א' באלול.

ההשתתפות במסלול כתיבת חידושי התורה בתורת ה'קהילות יעקב' מקנה זכות להשתתפות בהגרלה בה יזכו שני משתתפים בסט של כל ספרי ה'קהילות יעקב', ובנוסף שני זוכים יזכו בתלושי שי בשווי 500 ש"ח. יש לציין בכתב ברור שם, מספר זהות, טלפון וכתובת.

להרשמה ולהשתתפות במסלולי החיזוק המיוחדים, ובכל סדרי 'שיח התורה' יש לפנות לטלמסר 03-3085000, או ב'שיח התורה' שבעמדות 'נדרים פלוס'.

40 שנה

להסתלקות מרנא
ה'קהילות יעקב' דע"א

לדגל יום היארצייט הארבעט
של מרנא ה'קהילות יעקב' דע"א
אביהם של ישראל, ואבי רבינו
מין הידרך אמונה דע"א

יתקיים על ידי
'שיח התורה'

סדר לימוד בתורתו ובספריו

ביום היארצייט ה-מ'
יום ראשון כ"ג באב

לימוד משניות
לע"נ רבינו יעקב
ישראל ב"ד חיים פרץ

לימוד בספריו
'קהילות יעקב', 'חיי עולם'
וטוד, לפחות חצי שעה

השתתפות במסלולי לימוד המשניות ולימוד בספרי
מין דע"א מקנה זכות להגרלה המיוחדת בה יוגרלו:

♦ ♦ סט של כל ספרי
ה'קהילות יעקב'

♦ ♦ תלושי עי בשווי
500 ש"ח - **2 זוכים**

כתיבת חידושי תורה

בעניינים הנוגעים לתורתו וספריו
לפחות 2 עמודים מוקלדים בפונט דוד גודל 13

השתתפות במסלול כתיבת חידושי התורה בתורת
ה'קהילות יעקב' מקנה זכות להשתתפות בהגרלה:

♦ ♦ סט של כל ספרי
ה'קהילות יעקב'

♦ ♦ תלושי עי בשווי
500 ש"ח - **2 זוכים**

ניתן למסור את ה'חבורות':

בבית מין דע"א, רחוב רשב"ם 23
למכון 'שיח אמונה' פקס 073-2549989
לח.ד. שבמשרדי 'שיח אמונה' חפץ חיים 7 בני ברק
SE3077700@GMAIL.COM

נא לכתוב בברור שם, ת"י, טלפון וכתובת

מכון להאדרת ספרי רשכבה"ג
מין הגר"ח קניבסקי זצוק"ל

להרשמה ולהשתתפות:

03-3085000

או ב'שיח התורה' שבעמדות 'נדרים פלוס'

מסכת הוריות עם קובץ מפרשים

בהתקרב המוני בית ישראל הלומדים את הדף היומי אל מסכת הוריות, דבר בעתו מה טוב לבשר על הופעת היצירה החדשה מבית ממלכת התורה 'עוז והדר' - 'מסכת הוריות עם קובץ מפרשים'.

מסכת הוריות היא מן הקשות שבמקדש, וכקוצרה כן עומקה. יתירה מכך, מיעוט ההוגים בה, וחסרונם הניכר של מפרשים עליה, מקשה עוד על לימודה. העובדה שצורת הדף במסכת זו תוכנה מעיקרא להכיל רק את הגמרא עם פירוש רש"י, ובמשך השנים נוספו בה מדורים שונים - חידושי התוספות, פירוש רבנו חננאל, ותוספות הרא"ש - אף היא תרמה לקושי, בדמות דף צפוף ועמוס המכביד על העיון. צפיפות הדף גרמה, כמו כן, שיידחו הפירושים המעטרים את הגמרא מעמוד לעמוד, והגהות האחרונים - הגר"א, הב"ח, ומהר"ב רנשבורג - נדחקו לקרן זוית בסוף המסכת.

במהדורה זו, הושקעה מלאכה רבה בסידור עדכני ומלוטש של המפרשים המעטרים את הגמרא, במתכונת מקורית אשר פותרת את בעיית הצפיפות בדף. שטח הדף הוגדל על ידי הוספת עמוד מקביל לעמוד הגמרא, עליו הוצבו פירושי רבינו חננאל ותוספות הרא"ש, וסביב הגמרא עצמה מופיעות הגהות האחרונים. (בתחילת הכרך הודפסה הגמרא לחוד, ללא העמוד המקביל, עבור החפצים בצורת הדף המקובלת).

בסוף הכרך מאירה גולת הכותרת של מהדורה זו - קובץ המפרשים 'ארץ המוריה', אשר מאסף אל קרבו כמאה מפרשים, ראשונים ואחרונים, בהם רבים שרואים כאן את אור הדפוס לראשונה.

ראוי לציין בפרט את הספר 'באר שבע' - ספר היסוד על המסכת - אשר נדפס כאן בשלימות, בהגהה מדוקדקת על פי הדפוס הראשון, ואת המרגניתא טבא שלצדה: הגהות והוספות מאת מרן המחבר בעצמו, אשר נרשמו על גליון ספרו בכת"ק.

זכו עורכי הספר להיכנס למעון קדשו של מרן הגאון רבי איתמר גרבוז שליט"א, ראש ישיבת 'ארחות תורה', אשר עבר על הספר כולו והתבטא בהתפעלות שהוא "דבר חידוש", ונתן את ברכתו שיביא תועלת מרובה להוגים במסכת.

את הספר ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות.

משא רבן של ישראל רבינו מרן הגר"ד לנדו שליט"א

בכינוס ראשי הישיבות שע"י 'ועד הישיבות' כנגד גזירת הגיוס:

"באם ח"ו יפגעו הרשויות בבני הישיבות, נרעיש עולם ומלואו עם כל הכוחות והלב, והרשויות ימצאו את עצמם מול יהדות חרדית עולמית מלוכדת הנלחמת על נשמת אפה"

עם ישראל נעשה לעם על ידי קבלת התורה וקיום המצוות, כמו שנאמר "הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם להשם אלקיך ושמעת בקול השם אלקיך ועשית את מצותו ואת חקיו", כך גדלו וחונכו כל הדורות, גם אותם אלו שלא זכו לחבוש את ספסלי בית המדרש, זו אמונתנו ואנו בטוחים בצדקת דרכנו ואיננו צריכים להצטדק בפני איש, והדבר פשוט וברור הוא כי היכלי הישיבות והכוללים הם מבצרים של לומדי התורה ואין כוח בעולם אשר יוכל להם.

דוד המלך אומר "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך" ופירש רש"י, טוב היה בעיני כשהייתי סובל יסורים כדי ללמוד תורה בצער. תמיד הציקו ללומדי תורה, הצרו את צעדיהם, וניסו לפגוע בהם ולהשפיל את כבודם, בכל דור ודור הקשיים שהוצבו בפני לומדי התורה פשוט ולבשו צורה, וביתר שאת - מעת שגלתה כנסת ישראל מארצה ומכבודה, כך היא דרכה של תורה וכך גדלו גדולי התורה - "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך".

"וכעת מקרוב באו, כאלו שלא זכו לטעום את נועם ערבותה של תורה, המתוקה מדבש ונופת צופים, ואינם משכילים להבין כי קיומו של עם ישראל תלוי אך ורק בלימוד התורה, בריבוי לומדיה, בפריחת היכליה, וקמו על עולם התורה, ושלחו עשרות אלפי צווי גיוס לבני הישיבות ואברכי הכוללים, וזוממים לכרות את הענף עליו הם נשענים, רחמנא ליצולן!."

כמובן, שגדולי ישראל, דעתם נתונה תדיר, להפר עצת שונאי התורה, ולפעול למען לומדי התורה שכל כלי יוצר עליהם לא יצלה, ויוכלו ללמוד בשלות השקט ובנועם וברוחה, ולכך מעמידים גדולי ישראל את שליחיהם הנאמנים הפועלים באחריות ובהשקט כפי המסורת שקבלנו מרבותינו על דרכי הפעולה מול הרשויות, ללא התלהמות בלתי אחראית. אבל באם חס ושלום יפגעו הרשויות בבני הישיבות, נרעיש עולם ומלואו עם כל הכוחות והלב, והרשויות ימצאו את עצמם מול יהדות חרדית עולמית מלוכדת הנלחמת על נשמת אפה!."

וכעת בגלותנו, מלבד איומי הרשויות לכלוא בני ישיבות "בעוון" לימוד התורה, וההצקות ללומדי התורה בקשיים כספיים, באים אותם גורמים, שכל מטרתם לקעקע את עולם התורה, ובחלקת לשונם מציעים פיתויי מוון פסולים בכל מיני שיטות מתוחכמות, ומשמיעים בדיות וכזבים ליצור מצג שווא בכדי לשבור את עוז רוחם של גיבורי החיל לומדי התורה.

היעלה על דעת אדם לקעקע את השבת בשביל ממוון?! כל בן ישיבה שמצטרף לפיתויים האלו, מקעקע את חומת הדת ואת מבצרי התורה, ולא משנה איזה בגד הוא ילבש! כל המסגרות הצבאיות פסולות ומזיקות ללומדי התורה! ואם מצטרף אליהם, עוקר עצמו משורש גידולו! ואיך יוכל לחנך בניו במשמרת היהדות ובמסורת אבות?!

והנני פונה אליכם, כבוד הגאונים ראשי הישיבות שליט"א, כולנו יודעים כי מסורת הישיבות היא, לימוד התורה, וחינוך ליראת שמים ומידות טובות, ובימים כתיקונם ראשי הישיבות מנחילים לשומעי לקחם אך ורק תורה, יראת שמים טהורה, ומוסר המידות, ותו לא, הפוך בה והפוך בה דכולא בה.

אך בעת כזאת המבוקש מראשי הישיבות והמחנכים, לחזק ליבם ורוחם של לומדי התורה, לכל יפלו ברוחם חלילה, וכל אחד יודע את הלך רוחם של שומעי לקח, באופן מסירת הדברים שבו ירים את קרנם ויחזקם בדברים, כראוי וכיאות.

"וגם באופן המעשי, נקראים ראשי הישיבות שליט"א למנות אדם קבוע מתוך הישיבה, וליידע את בני הישיבה שבכל סיבוך עם הרשויות חלילה, יפנו לממונה, אשר ידריכו אותו במומלץ לעשות במקרים כאלו.

"ובמיוחד יש להזהיר ולהזהר במשנה זהירות, שלא לתת לקמים עלינו את הכלים לבצע את זממם רחמנא ליצולן, ולכן חובה על בני הישיבות שלא להתוודע לרשויות, ולא להתגרות בהם, וכפי שפורסם לא אחת, ובפרט שכוונתם מוצהרת כעת, לעצור לומדי התורה, השם ישמרנו.

"והאורבים על נפשות בני ישראל להדיחם, ר"ל, רבו מכל צד [אוי לנו שהגנו למצב נורא כזה, השי"ת יצילנו מידם], ובמצב פרוץ ומסוכן כזה, הרי אפילו אילו ידע ברור שח"ו לא יצליח בתורה בישיבה, היתה החובה להיות בכל ימי הנערות בתוך כותלי הישיבה למען הינצל מפגעי הזמן האורבים על יהדותו, ר"ל."

משא רבינו הגדול מרן ראש הישיבה הגרמ"צ ברגמן שליט"א: בכינוס ראשי הישיבות שע"י 'ועד הישיבות' כנגד גזירת הגיוס:

"לא יתכן שמי שהולך לצבא הוא ייצא משם אותו דבר, וזו ממש גזירת שמד, ומי שהולך לשם - מאבד עצמו לדעת מבחינה רוחנית, וחייבים למסור את הנפש על זה!"

ברשות מרנן ורבנן, הגמרא אומרת שאפילו חכמים ונביאים לא ידעו לפרש "על מה אבדה הארץ", עד שפירשו הקב"ה בעצמו, "על עזבם את תורת", והכוונה שלא בירכו בתורה תחילה.

ולכאורה קשה, למה לא להסביר את הפסוק כפשוטו, "על עזבם את תורת" שעזבו את התורה ולא היו עוסקים בה?

ומסביר הר"ן בשם רבנו יונה, שזה היה דבר גלוי וקל לפרש, שאם לא לומדים תורה - אין שום קיום בארץ ישראל! אז איך חכמים ונביאים לא ידעו את סיבת הגלות?

ומוכרח מזה שאותו הדור עוסקין היו בתורה תמיד, ולפיכך חכמים ונביאים לא ידעו להסביר על מה אבדה הארץ, הרי לומדים תורה, ויש הבטחה "ונתתי שלום בארץ"?

ורק משום כן הוצרך הקב"ה בעצמו לפרש סיבת החורבן והגלות.

רבות! כשחושבים ומתבוננים בזה, צריך להזדעזע ולרעוד. בדור החורבן, היה דבר פשוט לכולם שאם לא עוסקים בתורה, יש עונש נורא של החורבן.

והיום קם עלינו השלטון החופשי ורוצה לבטל חס ושלום את התורה הקדושה מבני הישיבות הקדושות? הרי זו ממש סכנת גלות וחורבן הארץ.

הרי הארץ נמצאת במלחמה כבר קרוב לשתי שנים, וכולם צריכים זכויות מרובות, הרי אדרבה בשעה זאת היו צריכים להוסיף עוד לומדי תורה, ועוד בתי מדרשות כדי לבטל את הגזירות!

והכי נורא, שיש גם אנשים דתיים שתמיד רוצים לקיים את מצות ישוב הארץ, וכעת הם עצמם מרבים את השנאה אל לומדי התורה! אם איכפת להם מארץ ישראל, הרי עכשיו הם מחריבים אותה בידים!

ובפרט שלא יתכן שמי שהולך לצבא הוא ייצא משם אותו דבר, וזו ממש גזירת שמד, ומי שהולך לשם - מאבד עצמו לדעת מבחינה רוחנית, וחייבים למסור את הנפש על זה! וכל מרביץ תורה צריך לחנך לזה.

ובזכות זה שנעמוד על משמר התורה ולומדיה, יציל אותנו הקב"ה מכל הגזירות הרעות, ונזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

משא רבינו הגדול מרן ראש הישיבה הגרמ"ה הירש שליט"א

בכינוס ראשי הישיבות שע"י 'ועד הישיבות' כנגד גזירת הגיוס:

"וכאשר אנחנו נעמוד, ואנחנו נהיה חזקים, ויהיה פשוט לכל אחד שאנחנו נהיה חזקים בכל הזמנים כנגד כל הדברים, אזי בודאי הקב"ה יעזור לנו"

יש בחורים והורים שמתחילים לפחד, מה יעשו להם, ומכח הפחד מתחילים לחשוב על פשרות! לוותר קצת לעשות הסדר חרדי! ועוד כל מיני דברים בדומה לו.

צריכים לדעת ולהכניס בלבנו, כמו שכתב רבינו יונה: "וכן ידע באמת כי לא ביד בשר ודם להרע לו, בשום ענין, שנאמר: באלקים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי", חס ושלום! לא להיות חלש לדעת שהכל מן השמים!

וזה באמת פסוק מפורש בתורה, 'כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך, לא תירא מהם', אומר רבינו יונה (שערי

תשובה) "שהוזהרנו בזה, לא תירא מהם שאם יראה האדם כי צרה קרובה תהיה ישועת ה' בלבבו ויבטח עליה, כענין שנאמר (תהלים פה) אך קרוב ליראי י שעו". וזה צריך כל אחד לדעת להתחזק. לא לפחד!! זה הכל מן השמים והקב"ה יעשה רק לטובתינו!

צריכים להבין, גם המשפחות וגם הבחורים, שזה נסיון גדול מהקדוש ברוך הוא שניתן לבני תורה של הדור הזה. ואם הקב"ה נותן נסיון, זה ודאי סימן שאפשר לקיים את זה. אז לא לפחד!! ומהו הנסיון? הנסיון הוא שנבין את המציאות הפשוטה, שאנחנו עם התורה! ואם אין תורה, אין אנחנו קיימים כלל! החיוב של כלל ישראל הוא להפיץ אלקות בעולם על ידי התורה שלנו. ועל ידי התורה שלנו זה מבטל את ההסתער פנים.

כי הקדוש ברוך הוא נמצא בעולם, ומה שמביא כל ההצלחות, הוא על ידי התורה שלנו, שהקדוש הוא בתוך העולם, וכמה שהקב"ה קרוב לנו - זה מביא ההצלחות.

וזה על ידי שאנחנו בני תורה, על ידי התורה שלנו, זה מה שאנחנו מביאים. וחס ושלום, אם אין תורה ואנחנו ככל העמים!! זה מביא ודאי חורבן רחמנא ליצלן.

וזה החיוב שלנו להיות עם התורה, וזה אי אפשר רק על ידי לימוד התורה שלנו. וכעת, על כל בן תורה להתגאות, שהקב"ה שם אותו בנסיון, וברור לנו שנצליח לעשות מה שצריך.

ולאלו הקמים נגדנו אנו אומרים: אנחנו לא נוותר! אנחנו נעמוד על כך שכל אלו שרוצים ללמוד שיוכלו ללמוד! אנחנו נעמוד על זה שנמשיך להיות עם התורה!

וכאשר אנחנו נעמוד, ואנחנו נהיה חזקים, ויהיה פשוט לכל אחד שאנחנו נהיה חזקים בכל הזמנים כנגד כל הדברים, אזי בודאי הקב"ה יעזור לנו, ועל ידי זה יהיה ההצלחה לכולם, וזה יביא אי"ה הגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

מרן עמוד ההוראה הגר"י זילברשטיין שליט"א בפסק מטלטל:

"מו"ר מרן הגר"י אברמסקי זצ"ל התיר לחלל שבת כדי לברוח מהארץ, ולא להתגייס לצבא"

"ובכל זאת אני רוצה להגיד משהו, אני נפגש עם אנשים, ואני רואה שיש חיזוק מאד גדול, אנשים שנראים כעוכרי ישראל, פתאום הם באים ורוצים לקיים מצוות.

"היום הזה שאנו נמצאים בו, זה יום של הרבה מאד תקווה, אני נמצא כל היום בכולל אצלנו בחולון, באים אנשים כ"כ רחוקים, ואיני יודע מי דוחף אותם, חוץ מהשכינה הקדושה. באים, ומבקשים רחמים, תגיד לי, מה אני עושה דבר ראשון בשבת. אז אני אומר להם: דבר ראשון אל תיסע באוטו ואל תדליק חשמל, שבת, כי אשמרה שבת קל ישמרני. אומר לי היהודי הזה, מיד אני עושה את זה, ונשבע שלא יסע יותר באוטו, ולא מדליק אור, אלא ישב ויזמר זמירות.

"אנחנו מבקשים מהקב"ה, ראה נא הקב"ה והביטה, איזה בנים יקרים יש לך! במעמד כל התלמידי חכמים שנמצאים פה, אני רוצה לבקש רחמים מהקב"ה. יש יהודים שבאים ואומרים לי, אנחנו יותר לא נחלל שבת, זה ממש דברים נוראים.

"ולבני הישיבות, אני יודע שיש התעוררות מאד גדולה בשבת, לא לדבר מילה אחת חוץ מאשר ללמוד, ובפרט הלכות שבת, כי אשמרה שבת קל ישמרני, כמו שייסד האבן עזרא, שאמר עליו הרמב"ם שנשמתו ניצוץ מנשמת אברהם אבינו. אנשים מבקשים ישועות, הנה יש לך ישועות, שמירת השבת!

"אנחנו נמצאים פה בכזו אגודה נפלאה של ת"ח, מתי זוכים אנו לראות כזה מחזה, אני רוצה לבקש מחבריי, אנא, לקבל כל אדם בסבר פנים יפות, אפשר לחולל נפלאות. והקב"ה יעזור לנו ונזכה במהרה לראות את ישועת ישראל ואת עם ישראל בתפארתו, כולנו עבדי השם!"

(משאו בכינוס גדו"י כנגד גזירת הגיוס שנערך במעלה אדומים)

"מה אני, מה אני שאדבר לפני גדולי הדור שנמצאים פה, שבזכותם כל האומה שלנו קיימת. אבל שמעתי הלכה מפי מורי ורבי הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל, הלכה נוראה, ושאלתי את הרבי שלי, לפרסם את זה? הוא אמר לי, וודאי שתפרסם את זה, והלך הוא עצמו וגם פרסם את זה. אז אני מתכבד כעת ברשותכם, ברשות גדולי התורה, גדולי היראה שנמצאים פה, לחזור על הלכה למעשה ששמעתי מפי מורי ורבי הרב אברמסקי.

"הוא אמר לי ככה: תשמע, יש כיום גזירה שצריכים להתייצב לצבא, ואנחנו יודעים שזה מאד לא ראוי, אני רוצה להגיד לך הלכה, מה היא ההלכה? - אם אי אפשר להסתדר עם הצבא, אז יש מצוה על כל אדם ואדם שיעזוב את ארץ ישראל, ויעשה כל מאמץ שהוא - לא לגור פה.

"אמרתי לרבי שלי, אני מזדעזע לשמוע, אז הוא השיב: עוד לא אמרתי לך את הכל, תשמע מה שאני אומר לך, לחלל שבת ולברוח מן הארץ! שאלתי עוד פעם: רבי, אפשר להגיד דברים כאלה ברבים? אז הוא אמר: תראה אם אתה לא תגיד, אני יגיד. והוא הלך ואמר את זה ברבים. אם ניצב בינינו אדם, שמאלצים אותו ללכת לצבא, ויש חשש שירד מהדרך, אני מצווה עליו שיחלל שבת.

"לעת עתה, עוד אף אחד בינתיים לא אמר כזה דבר, להיכנס לתוך אוטו, לשלם כסף, ולברוח מן הארץ. מדוע? זה פיקוח נפש. הזדעזעתי לשמוע את הדברים הנוראים האלה. סיפרתי אותם גם למו"ח מרן הגר"י ש'אלישיב זצ"ל, כזה פסק הלכה למעשה, לקחת מכונית בשבת ולברוח מן הארץ, עוד לא שמעתי דבר כזה. לחיות את החיים האלה, עם מקומות שאפשר שם לרדת מיהדות, מחללים שבת! הדברים מזעזעים."

משא ראש הישיבה הגאון הגדול רבי אברהם סליט שליט"א

בכינוס ראשי הישיבות שע"י 'ועד הישיבות' כנגד גזירת הגיוס:

"איך אפשר לכפור בדבר הדבר היסודי הזה? נשכח את הנצח חס ושלוש? נשכח את העבר? נשכח את האלפיים שנה שמי החזיק אותנו זאת התורה הקדושה ותופסי התורה הקדושה אלו בתי המדרש שיושבים ולומדים תורה?!"

שנים עברו מאז, מי החזיק אותנו. מי, איך אנחנו שרדנו על כל המצבים האלה. המצבים שעברו עלינו. רק התורה הקדושה ולומדיה והוגיה, חס ושלוש אילו לא הייתה התורה, לא היה שריד ופליט לעם ישראל בגלות. לא היה.

מי החזיק אותנו במשך כל השנים האלה - זה התורה הקדושה. איך אפשר לכפור בדבר הדבר היסודי הזה? נשכח את הנצח חס ושלוש? נשכח את העבר? נשכח את האלפיים שנה שמי החזיק אותנו זאת התורה הקדושה ותופסי התורה הקדושה אלו בתי המדרש שיושבים ולומדים תורה?!

זאת התורה גם עתה, כשחזרנו אל ארצנו הקדושה, ארץ ישראל, ראינו בשנה האחרונה, בשנתיים האחרונות, את כל הניסים והנפלאות שעברו עלינו. ראינו את הטבח הנורא שפקד את עמנו. ראינו את ההשגחה הנפלאה. בתוך הצרות וכל הגזרות הקשות שהיה, מי הגן עלינו? רק בורא עולם. כי ראינו איזה ניסים ונפלאות עברו עלינו. רק התורה הקדושה היא שהגנה עלינו. על זה אנחנו אומרים: הצרה היא כל-כך קשה, הרדיפות הן בצורה נוראה שלא היה כמותה במשך כל השנים. כסתה כלימה פנינו. בושנו וגם נכלמנו.

אחינו בשרנו, רבותי, אחינו בשרנו, למה תרדפו את נצח ישראל? למה תרדפו אלפיים שנה של תורה, שהם החזיקו אותנו? אם אנחנו היום קיימים זה בזכות התורה הקדושה. מי נושא בעול בעוז ובגאון את התורה הקדושה בטהרה, בקדושתה? למרות כל הרדיפות. אנחנו נשכח את העבר? אנחנו חייבים להמשיך הלאה באותו דרך.

אנחנו שזכינו שברוך השם נמצאים באהלה של תורה, עלינו להחזיק בעוז ובגאון על הזכות הגדולה שנפלה בחלקנו להיות מיושבי בית המדרש.

וגם היום, שאנחנו יוצאים לבין הזמנים ולנות קמעא, חייב כל בחור לשמור את הצביון של בן תורה בהליכותיו. כמו שכתוב בפסוק: לא ימוש ספר התורה הזה מפך והגית בו יומם ולילה. כי אז יהושע אומר את המילים האלה כשרצו לכבוש את ארץ ישראל כן לכבוש את ארץ ישראל זה הצו האלוקי שהקב"ה שיהושע אומר לנו לא ימוש ספר התורה הזה מפך.

כשהיה איזשהו רפיון באיזו מלחמה שם, אז כבר בא המלאך והוכיח את יהושע - עתה באתי על התורה. ואמר לו: כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל. זה המגן, זה החנית והחרב שאנחנו נמצאים כאן בארץ ישראל. הלא צויתך חזק ואמץ. ביטחון בבורא עולם.

כשיש את "לא ימוש ספר התורה הזה מפך" ברוך השם שיש את המגנים הרוחניים של כלל ישראל, שהם בני הישיבות. כי עמך ה' אלקיך בכל אשר תלך. התפקיד שלנו להאמין ולהתפלל מעמקי הלב לבורא עולם, שהאחים התועים שיבינו שבמה מדובר כאן בקודש הקודשים של כלל ישראל של כל הדורות אסור לנו לבגוד בזה.

חייבים באמת להכיר ולדעת שהתורה הקדושה שליוותה אותנו כל השנים, שתלווה אותנו עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו.

ברשות מרנן ורבנן, ראשי הישיבות הקדושות בארץ ישראל. התאספנו להתחזק ולחזק את בני התורה בימים כאלה שהם בין המצרים, שהם כלל ישראל, חורבן בית המקדש. אבל היום, אנחנו נמצאים במצב מאוד קשה ורצינו להתחזק.

הפסוק בירמיהו אומר: "בושנו גם שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו". אומר ה"בית הלוי" בפרשת וארא הוא מסביר את הפסוק: בושנו כי שמענו חרפה - שמענו חרפה מאחרים. כסתה כלמה פנינו - הכלימה היא מעצמנו. הוא מסביר ומאריך לפרש את חז"ל במדרש איכה שמרמז על שבעה-עשר בתמוז וחורבן הבית שבתשעה באב. הכלימה קשה יותר מן הבושה.

אני אומר, הפסוק, יכולים לומר אותו בדור שלנו. בעוונותינו הרבים, מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו. זה קרוב לאלפיים שנה שאנחנו נמצאים בגלות ועם ישראל סבל גזרות קשות ורעות, פוגרומים, רדיפות, רדיפות דת.

אחרון הגדיל מה שהיה בדור האחרון. הכל שמענו חרפה מאחרים. בושנו על שמענו כי "לא הייתה רדיפה כזו לבני הישיבות" חרפה מאחרים. כל אומות העולם רדפו את כלל ישראל. הלכה היא שעשו שונא ליעקב. וסבלנו את כל הגלות הזאת.

אבל עתה, אנו בצרה גדולה של חבלי משיח. כסתה כלימה פנינו מעצמנו. לא מאומות אחרות. מאחינו בשרנו, השמאל והימין, המרוחקים מתורה, מאמונה, ממסורת ישראל. זה קרוב לשמונים שנה, שמאז קמה מדינת ישראל, בעוונותינו הרבים לא היה כך.

לא הייתה רדיפה כזאת לבני הישיבות בכל כלי התקשורת וגם מאחינו בשרנו הציונים הדתיים כמו שישנה עתה.

כסתה כלימה פנינו כי באו זרים. כי באו אחים על מקדש בית השם. מקדש בית השם, היום, זה הקודש הקודשים של עם ישראל אלו הישיבות הקדושות ולומדיהם הממיתים עצמם באהלה של תורה אין לנו שיעור אלא התורה הזאת.

ובעוז ובגאון עם כל הרדיפות ועם כל המצבים, עמדנו כל-כך הרבה שנים ועכשיו, אנחנו פשוט בושנו וחרפה לנו. היום אמרנו, בתחנון: שחנו עד למאוד שפלנו עד עפר. עד כדי כך.

הגאון הגדול רבי משה פיינשטיין מסביר את הפסוק: "מה טבו אהליך יעקב משכנותיך ישראל" יש בית פרטי של כל יהודי אבל יש בית מדרש. יש ישיבות. יש משכנותיך ישראל בגלל שיש טובו אהליך יעקב. זה הולך ביחד.

אילולא הישיבות הקדושות, אילולא בתי המדרש שבעם ישראל, לא היה משכנותיך ישראל שהם כל-כך חשובים, כל-כך הם מחונכים, כל-כך אפשר ישראל אשר בך אתפאר. זה לא הולך אלא אם כן רק כשלפני כן מה טובו אהליך יעקב.

ידוע מה שרבינו סעדיה גאון אמר: אין עם ישראל אומה אלא בתורתו. הוא אמר את זה לפני יותר מאלף שנים. אבל זה אנחנו רואים כמה וכמה

מכתבי מרן פוסק הדור הגר"מ שטרנבוך שליט"א:

ששלח לכינוס גדו"י והאדמורי"ם, ולכינוס ראשי הישיבות שע"י 'ועד הישיבות':

ה' לחודש מנחם אב ה'תשס"ה

לכבוד מע"כ ראשי אלפי ישראל כ"ק האדמורי"ם והרבנים שליט"א המתאספים למחות כנגד גזירת הכינוס

באשר נבצר ממני להשתתף בכינוס של צדיקים למחות ולהתריע כנגד הגזירה הנוראה, ולחזוק האברכים והבחורים שיחיו הריני להצטרף בכתב.

הנה שלטונות הרשע מכבידים ידם בגזירות ומאסרים וכן בקנסות ממון, והגבלות שונות על בני הציבור החרדי, עלינו לדעת שפטרם היא לבולל את הציבור החרדי בין החופשים ולקלקלם, והאחרים בצבא שלהם פועלים להעביר מהדוד את הדתיים שנמצאים שם, ורבים חללים הפילו ברשתם.

גם פעולותיהם להוציא את צעירותם של יראי ד' בקנסות והגבלות כפי שלחם הס"מ ביעקב אבינו שפגע בגיד הנשה, ומבואר בזוה"ק דהנונה הוא לתמכין דאורייתא, וגם עמשו אין כוונתם לפגוע רק בגשמיות, אלא הם רוצים לפגוע בכל קיום התורה בישראל.

והם מסכנים בזה את כל קיומם ורק לאחרונה כאשר אויבי ישראל שיגרו אלפי טילים ראשונים ונפלאות ברוב רחמי ה' עלינו, ואנו יודעים שכל הניסים והנפלאות האלו הם הכל יד ה' בהשגחה פרטית, וכל מה שהקב"ה מצילנו הוא אך ורק בזכות לומדי התורה, אבל אם לא ילמדו תורה כראוי אז אנו חוזרים להיות מונהגים ע"פ דרכי הסבע, ואז אנו בסכנה עצומה.

ארץ ישראל היא ארץ הקודש, ורבים מיראי ה' באו לחיות חיי קדושה וטוהר בפלטרין של מלך ולגדל דורות ישרים לחיי תורה ויראה, ולצערים דוקא באר"ק מבקשים השלטונות לפגוע באפשרות לחיי תורה, ועלינו לעמוד איתנים כנגדם במסירות נפש, כולם כאחד בכל תוקף, ולהעביר בתפילה ובתחנונים לפני בולע שיסיר חרע הגזירה מעלינו, ובס"ד נראה נפלאות ממש.

כתוב בפסוק אז מדבר יראי ה' איש את רעהו, ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זיכרון לפני ליראי ה' ולחשבי שמן, הרי שבשעה שמתכנסים יחד כדי לפעול לכבוד שמים, נכתבים כל המשתתפים בספר זיכרון לטובה לפני הקב"ה, וזמן כל המשתתפים לברכת ד' ולראות במהרה בבחינת ציון ובבניין ירושלים בב"א.

בס"ד ה' לחודש מנחם אב ה'תשס"ה

לכבוד מע"כ ראשי הישיבות הקד' המתכנסים בראשות ידידי מרן רה"י הגר"ד לנדו שליט"א

עת צרה היא ליעקב כאשר השלטונות מבקשים להחריב את הישיבות הקד', ראשית יש לדעת שבני התורה א"א לגייסם שהם מגויסים ועומדים כצבא ד', וכן תורה העוזב משמרתו נקרא עריק מצבא ד', ועונשו גדול.

על ראשי הישיבות והמשגיחים לעורר את הבחורים שידעו את חובתם בעת הזאת, וגודל זכותם שהם בני תורה, ועליהם אנו סומכים שבכות תורתם הם מביאים לכלל ישראל את הסייעתא דשמיא להינצל מכל האויבים המבקשים להשמיד את יושבי אר"ק, ואלו הפועלים לגייס בני הישיבות עלולים להביא בזה חורבן על כל הישוב רח"ל.

מלבד זאת, הדבר ידוע שהצבא כאן מלא בחוועבות והעברה על הדת ורבים פרקו שם עול תורה ומצוות, ואנו דורשים בכל תוקף לתת לנ לחיות בארץ ישראל חיי תורה ויראת שמים על פי דת תורה"ק.

הרשעים מבקשים להעביר אותנו משמירת החורה, ואנו מחויבים לעמוד במסירות נפש כפשוטו כנגד הגזירה, שבוה חלוי כל עתידנו, ועל מסירות נפש יש שכן רב ומיוחד לנצח נצחים, ויהי חלקי עמהם.

עלינו לעמוד בחוקף ובגבורה נגד כל הפיתויים והאימים במאסר והגבלות שונות בגוף ובממון, ולהתחזק בלימוד התורה אשר היא חיינו ואורך ימינו ולהרבות בתפילה להש"ת שרק בידו להציל אותנו, וגזירה עבדא דבטלי, ובקרב נזכה לראות בהתגלות כבוד הש"ת בביאת משיח צדקינו בב"א.

לכבוד מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א
אשר שליט"א

הב"ר מנחם דובא רה"ל
ע"ה ביום ו' אדר א' תשס"ה
מנחם דובא רה"ל

מכתב מרן המשגיח הגר"ד סגל שליט"א:

ששלח לכינוס ראשי הישיבות שע"י 'ועד הישיבות':

בס"ד

הרב דן זאב הלוי סגל

ירושלים עיה"ק תובב"א

כבוד ראשי הישיבות הק' וכל בני התורה היקרים שיחיו

שלו' רב!

מאחר ואיני משתתף באסיפה הק' של ועד הישיבות הק'

בקריאת הגאון הגדול מורינו הרב ד. לנדו, הריני מצטרף לציבור

הק' בברכה מליבא לכל הנענים לקריאת מי לה' אלי, תחזקנה

ידיכם להתעצם ביתר שאת וביתר עז בלימוד התורה הק',

ויקוים בנו שלא תמוש התורה הק' מפינו וזרעינו עד עולם,

ונזכה במהרה לביאת משיח צדקינו, אמן.

מנחם דובא רה"ל

להלן החלטות כינוס ראשי הישיבות שליט"א שע"י ועד הישיבות בארה"ק:

א. עם ישראל בארה"ק שרוי במצב קשה מול אויבי ישראל המבקשים את נפשנו, ולדאבון כל לב חללים רבים נפלו מבני ישראל הי"ד ורבים שנפגעו בגופם, ויש מאחינו בשרנו הנתונים בצרה ובשביה, ועינינו לק-ה בתפילה ובתחנונים שירחם עלינו במהרה ונראה במפלתם של צוררי ישראל הקמים עלינו, וביציאתם מאפילה לאורה של יושבי חושך וצלמות וברפואתם השלמה של הפצועים.

ב. מה רב הוא הכאב כאשר בו בזמן מבקשים אחינו תועי דרך לפגוע ביבנה וחכמיה, לפגוע בלומדי התורה תלמידי הישיבות המשליכים אחרי גוים כל חמודי עולם ומשאלתם אחת היא - לעסוק בתורה, ללון בד' אמותיה ולזכות לידיעתה ולכוון ארחות חייהם על פי'ה, ואינם מכירים במעמדם כפי שהיה עד עתה, ולא עוד, אלא להשוותם לעבריינים, ולהטיל עליהם עונשים כאלו ואחרים. פגיעה זו היא ביסוד וסוד קיומנו - התורה הקדושה, שמסורה היא לנו מדור דור, במבצריה - הישיבות הקדושות ובלומדיהם בני הישיבות יחי' שהם מקיימים העולם.

ותחת שמציון תצא תורה וממנה יעלה ויזרח אורה על פני תבל, מי פילל כזאת שדוקא כאן בארץ הקודש ירדפו עמלי תורה.

הישיבות הקדושות שלא פרשו מאבותינו, הם שעמדו לנו בכל העיתים ושמרו על אומתנו, הן שמירה על תורתנו ודתנו והן שמירה על ליונה על גופנו ונפשנו.

בימי בין המיצרים - ייהפכו במהרה לששון ולשמחה, בהם מתאבל עם ישראל על חורבן המקדש, חייבים אנו לדעת ולהודיע כי אין שיור רק התורה הזאת, והיא שעמדה ותעמוד לנו למגן ולצינה.

ומכאן קוראים אנו בלב קרוע - אל נא אחים תרעו, גזירה זו כמוה כמו הגרועות שבגזירות אויבנו שרדפו את קיום דתנו ולא יכלו לנו, שובו והכירו במעמדם של תלמידי הישיבות כפי שהיה עד עתה.

דעו כי דרכנו דרך המסורה היא ומינה לא נזוע.

ג. התלכדות מחנה היראים במערכה על משמר הישיבות הקדושות ותלמידיהן חשובה ביותר ובפרט לעת הזו, ועל כולם בלא יוצא מן הכלל מסגרות ויחידים לפעול אך ורק עפ"י ההוראות וההנחיות הנמסרות ע"י ועד הישיבות.

על ראשי הישיבות שליט"א לדאוג להעביר לתלמידים את ההנחיות וההוראות הנצרכות בעת הזאת.

בכל שאלה הן הנוגעת לרבים והן ליחיד יש לפנות לוועד הישיבות בטרם עשות מעשה לבירור העניין.

כ"כ כל ישיבה תעמיד איש צוות אליו ניתן יהיה לפנות במקרים שחלילה הסתבכו והנ"ל יעמוד בקשר עם וועד הישיבות.

ד. הננו לחזק את תלמידי הישיבות כל אחד ואחד בשמו הטוב, אשרי חלקכם, זוכים הנכם להתמסר לתורה תחת נסיון וקושי, תחזקנה ידיכם בעמלה של תורה אל תיראו ואל תיחתו, כולנו באגודה אחת ובעצה אחת לא ננוח ולא נשקוט עד לביטול רוע הגזירה בעזה"ת במהרה. ועד שתבטל, נעמוד לימינכם בכל הניתן והמצטרך.

ה. ראשי הישיבות שליט"א נקראים לחזק ולאמץ רוחם של התלמידים בישיבתם ולרומם קרנם בעת הזו, ולהסביר כי דרכנו דרכה של תורה מסורה, וזאת התורה ואופן מסירתה מדור לדור בין כתלי הישיבות הק' - לא תהיינה מוחלפות ואינן ניתנות לשינוי.

נדרשים אנו בכל עת ועונה ובפרט בעת הזו, ליתן עוז ותעצומות ללומדי התורה - מקיימי עולם, לסייעם בעצה ובמעש, וכן לחזק ידיים רפות ולקרב את אלו הנדרשים לכך לבל יפרשו מן הציבור, כי בנפשנו הדבר.

ו. לקראת ימי בין הזמנים הקרבים אשר ניתנו ליתן רווח בין פרשה לפרשה, הננו לעורר התלמידים על קביעות עיתים לתורה שהיא חובה גמורה בכל זמן, ואין אותה רשאי לבטל ממנה.

כ"כ יש להימנע בפרט בעת הזו מליילך בטל בחוצות קריה וכבר הורה אב זקן למה תתראו, ובודאי איסור גמור הוא ללכת למקומות שאינם תואמים דרכי תורתנו.

ועל כולם החובה לנהוג בכל מקום באופן הגורם לקידוש שמו ית' וח"ו לא להיפך מזה, וכבר אמרו חז"ל במסכת יומא פלוני שלמדו תורה ראו כמה נאים דרכיו כמה מתוקנים מעשיו ועליו הכתוב אומר ישראל אשר בך אתפאר.

החלטות כינוס גדולי התורה והחסידות שליט"א שנערך במעלה אדומים:

יום רביעי ה' מנחם אב

בס"ד

בהתאסף ראשי עם מנהיגי העדות הקדושות הדבוקים בה' ובתורתו - האמונים ואחראים לקהל עדתם.

לרוב אחריותינו המוטלת על כתפנו, מביטים אנו ועוקבים בדאגה אחר המתחולל בארצנו הקדושה בעת האחרונה. בכפייה ובאימים מנסים לשנות סדרי בראשית, הסכמות שהיו מקובלות על כולם במשך עשרות שנים. עדים אנו לדרישות דרקוניות שלא היו מעולם. בבואם לכפות עלינו בדרכים שונות ומתחדשות לסטות חלילה מאמונתנו ולשנות אורחותינו. בצער ובכאב אנו מתבשרים חדשים לבקרים על גזירות קשות שממטירים עלינו אותם "חכמים להרע", במטרה מוצהרת, להצר צעדיהם של בני ציון היקרים המסולאים בפז ולהציק להם בגזירות קשות והזויות מבלי רחם.

ולכן, הננו להבהיר בזאת את דעת התורה והאמונה כפי שהנחילנו אבותינו מסיני.

א. ציבור עמלי התורה המה מובחרי אומתנו, מקיימי הבריאה, ועליהם גאוותנו ותפארתנו. אנו מכריזים ומזהירים: "אל תגעו במשיחי", אל תהינו לפגוע בשום בן תורה. כי כל מיעוט והפחתה כלשהי של הוגי התורה, סכנה גדולה היא לכל יושבי הארץ, ובפרט בעת הזאת עת מלחמה. אדרבה, שובו אחים לכור מחצבתכם והצטרפו והוסיפו חיילים ופלוגות נאמנות לתורתנו הקדושה ובכך תרבו שמירה עליונה לעם היושב בציון, ולידע ולהודיע כי אין כל כוח וזכות לאי מי להציב מכסות ויעדים והגבלות כל שהן.

ב. ייאמר ברורות: שום סנקציות וגזירות, עונשים ומעצרים, לא ישפיעו עלינו כמלוא נימא להסיטנו מאורחותינו, כי לא מפיהם אנו חיים, אלא ממנהיג העולם מעוז מבטחנו. כך התנהגו אבותינו מדורי דורות, אשר כל קושי ועינוי לא יכלו להזיזם מאמונתם היצוקה כסלע, וכל הניסיונות רק הגבירו את דביקותם בקל חי, ובכל עת ועונה הכריזו בעוז ובגאון "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד", וקיימו במסירות נפש את הנאמר "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך". ואף אנו נמשיך בדרכם לעולמי עד, כי זאת התורה לא תהא מוחלפת.

מנגד רואים כל העת את הניסיונות בפיתויים שונים על מנת למשוך ולצוד בחורים ואברכים לצבא, כאשר מזימתם מוצהרת ללכוד מטובי בניה של היהדות הנאמנה, והינם מכריזים כביכול על פתיחת "מסלולים ייעודיים לחרדים", או "מסלולים חרדים אזרחיים", ועל כן פונים אנו אליכם הורים ומחנכים, בשעה בה שורר בלבול רב, הרי שמאחריותכם על הפקדונות היקרים שבידכם, תנו דעתכם על נפש מחמדיכם ועל עתידם הרוחני, לחנכם ולהזהירם באזהרה כפולה ומכופלת שלא ליפול בפח רשתם, כי הכל נעשה כהטמנת מלכודת מסוכנת לעתיד היהדות החרדית כולה על כל ההשלכות החמורות שיגזרו מכך.

ג. סוד ויסוד קיומו של ציבור היראים בהליכה בדרך התורה והיראה על טהרת הקודש, מתוך התבדלות מוחלטת מכל חיי ומושגי העולם החילוני של פורקי עול תורה. הצבא מסגרת שכל מהותו פריקת עול מלכות שמים, מי שנכנס לשם מעמיד א"עואת צאצאיו ועתיד דורותיו בסכנה עצומה של פריקת עול תו"מ, על כן בשעה שמנסים באימים ובפיתויים לפתות את האברכים והבחורים להיכנס לצבא, חובתם לדעת כי אסור להם ללכת לשום מסגרת צבאית בשופו"א, וכבר ראינו לדאבון לב חרדים שהתגייסו לצבא ונהפכו להיות מחללי שבתות ופורקי עול ובוזי כל קודש רח"ל. ועל כן כל בחור ואברך יעשה כל לעמוד בעוז באמונתו ולא להתפתות ללכת לצבא.

ד. מכאן תצא הקריאה, עם ה' שפכו לפניו לבבכם, כי תולעת יעקב כוחה בפיא. ועל כן נא ונא הבוטחים בה', הקדישו זמן מיוחד להוסיף בתפילה. הרבו תחינה ובקשה והתפללו בלב שלם - אם ביחיד ואם בציבור או בעצרות עם - ליושב במרומים שומע תפילה, שיתבטלו כל גזירות קשות ורעות, ולא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים.

ובהגיע יום המסוגל ערב ראש חודש אלול הבעל"ט, יתקיים יום תפילה כללי לביטול הגזירה בתשובה ותיקון המעשים ובריבוי תפילות ותחנונים לשוכן במרומים. ואנו מכריזים על ביטול מלאכה באותו היום, למעט מי שהוא תחת מעביד הדורש לעבוד גם ביום זה, וכל מי שמסוגל מבין ט"ו ומעלה ביום זה יצומו חצי יום, ומי שאין בכוחו להתענות שיפדה בנתינת מעות לצדקה, עד יירא ה' בעני עמו ויחיש פדותו בביטול הגזירה.

ה. מהמקום הזה תצא קריאה לכל העומדים על הפקודים, ראשי הישיבות, המחנכים וראשי הכוללים וכלל המשפיעים: עשוהמוטל עליכם והקדישו פרק זמן להדריך ולחנך את פרחי החמד ואברכי הכוללים, להחדיר בליבם כי זכות גדולה ועצומה נפלה בחלקם באשר הם זוכים לישיב בבית ה' ולבקר בהיכלו, ולהגותבתורה הקדושה אוצר כל כלי חמדה, וישכילו להבין מה שפר גורלם שביכולתם לקדש שם שמים בהיותם דבוקים בתורת אלוהים חיים, על אף כל ההפחדות והקשיים. ובהגיע עת ניסיוןחס ושלום, אל יירך לבב צעירי הצאן, ויגבר ביטחונם ושמחתםעל זכייתם העצומה להקריב מנחה לה' ולסבול למען כבוד שמו יתברך.

כן יש צורך שיידעו מראש, שבכל שאלה ובמקרה מצוקה יש לפנות אל האחראים הממונים מטעמינו, כפי שיפורסם בנפרד בהמשך בהיכלי הישיבות.

והרבנים בצוותא עם אנשי מעש יבחנו את כל האפשרויות ודרכי התגובה למצב החדש, כאשר כל האפשרויות יעלו על שולחנסועל כלל הציבור להישמע להוראותיהם כפי שיימסר בהמשך.

תפילתנו, כי עולם התורה יעלה ויפרח, ויתבטלו כל גזירות קשות מההולכים בדרך התורה והאמונה, וכל אחים טועים ישובו לדרך הישרה, ובקרב נזכה לראות בהמלא הארץ דיעה את ה' ובא לציון גואל.

"בשביל פחד מאיזה נייר או פחד מאיזה מעצר אז לכן הולכים לשמד?"

מכר את הספרונים בכניסה לבית הכנסת של ר' חיים לייב סטויסקר שהיה קדוש וצדיק, ר' חיים לייב אמר לו תיקח את זה מפה, אז הוא אמר, רבי אני צריך פרנסה, אז הוא אמר לו תבוא מחר אני אתן לך פרנסה, הוא בא למחרת והוא אמר לו שם בית התיפלה של הנוצרים, שם מושכים בפעמונים לקרוא שיבואו לתיפלה שלהם,

מת אותו אחד שמושך בפעמונים, מחפשים מי שימשוך בפעמונים, אתה תלך לשם ותציע את עצמך, יהיה לך פרנסה, אז הוא אמר, רבי, זה עבודה זרה, איך אפשר, אז הוא אמר לו ומה אתה רוצה, פה אתה שולח יהודים לעבודה זרה ושם אתה קורא לגויים לבוא לעבודה זרה.

זה לשלוח יהודים לעבודה זרה, זה לשלוח יהודים לכפירה, לשמד גמור, שלא יהיה לאף אחד איזה צד, צד צדדים, בכביכול ישיבות, או כזה אופן או כזה אופן, זה אחיזת עיניים אם אין בזה שום ממש, אפילו נקודה אחת.

אם יש איזה אבא שמסתפק אולי הבן שלו הוא כזה או כזה אז הוא ישלח שם את הבן שלו? הוא יהיה משומד! בשביל פחד מאיזה נייר או פחד מאיזה מעצר אז לכן הולכים לשמד? לכן? לכן הולכים לכומר חס ושלום? זה המצב וזה העניין, אז מה צריך לעשות? הניסיון זה לפני צעירי הצאן, אז צריכים לחזק ולהתחזק שאנחנו יהודים, אנחנו עבדי ד' ולא יפחיד אותנו שום איומים ושום דבר לא יפחיד אותנו, שלא יהיה בני ציון היקרים המסולאים בפז להיחשב לנבלי חרס.

בני ציון היקרים המסולאים בפז איכה נהפכו לנבלי חרס, איך נהפך המסולאים בפז לנבלי חרס, מאיפה אני אתחיל, הגזירה הזו של הגיוס, בני ציון היקרים המסולאים בפז, מי שהולך לשם נחשב לנבלי חרס, זה שמד גמור, אין שם לא שבת ולא כשרות ולא מנהג טוב, שום דבר אין שם, זה שמד גמור, זה כפירה, זה גילוי עריות, זה נבלות וטריפות, זה חילול שבת,

זה השחתת המידות, אין שם שום דבר טוב, ואפילו ב'שיבות' המדומות כביכול, כמו שהיה בחוץ לארץ שהמשכילים עשו 'חדרים מתוקנים' מסוכנים, ומה 'צא מ'החדרים' האלה, יצא פריקת עול תורה ומצוות, זה הצאצאים וצאצא צאצאים של אותם 'חדרים' מסוכנים, אין ישיבות והכל העמדת פנים, זה הכל אחיזת עיניים, אין שם שום דבר, אבל יש שם כפירה ויש שם גילוי עריות ויש שם חילול שבת, יש שם טריפות ויש שם טבל ויש כל האיסורים שבתורה וכל מנהג טוב ואין זכר לשום אידישקייט.

איכה נחשבו לנבלי חרס, יש איומים ויש פחדים מצו כזה שקיבלו או מצו כזה שקיבלו או ממעצר, אז מה?

בזמן המשכילים הראשונים היו מחברים ספרונים קטנים והיו מוכרים את זה בכניסה לבית הכנסת, ככה הם התחילו לאט לאט להשפיע את כל הארס שלהם, אז גם יהודי אחד שהיה צריך פרנסה

(מתוך דברים שנאמרו במשא קינה ונהי בליל ט' באב בבית המדרש הגדול רמב"ם בני ברק)

דברי רבן של ישראל רבנו מרן הגר"ד לנדו שליט"א לקראת ימי בין הזמנים בחובת הזהירות מפגעי הטכנולוגיה:

"המלחמה שהיתה כאן בארץ ישראל לאחרונה היא מלחמה קטנה, המלחמה הגדולה היא המלחמה בכלי הטכנולוגיה"

נגיד משהו קשור ל'בין הזמנים': ידוע מה שכתב בספר חובות הלבבות: אמרו על חסיד, שפגע אנשים השבים ממלחמת אויבים, ושללו שלל אחר מלחמה חזקה, אמר להם: 'שבתם מן המלחמה הקטנה שוללים שלל, התעתדו למלחמה הגדולה'. אמרו לו: 'ומה היא המלחמה הגדולה?' אמר להם: 'מלחמת היצר וחייליו'.

כולם יודעים שבדורנו חלק גדול מהמלחמה עם היצר וחייליו היא המלחמה בפגעי הטכנולוגיה - האינטרנט והמכשירים הטריפים בכל שום וחניכה דאית להו, הצד השווה שבהם שדרכן להזיק וכוונתן להזיק ופגיעתן רעה, ומורידים את האדם עד שאול תחתית, ושמירתן עליך - כל אחד חייב לשמור את עצמו ובני ביתו, ולהתרחק ביותר מכל הכלים הטמאים ומטמאים.

וצריך לחזור שוב: המלחמה שהיתה כאן בארץ ישראל לאחרונה היא מלחמה קטנה, המלחמה הגדולה היא המלחמה בכלי הטכנולוגיה המושחתים ומשחיתים את הנפש ואת כל היהדות של האדם.

ולמה זה מלחמה גדולה? א': מכיון שזה אורב על כל צעד ושעל, וכל הזמן יש דברים מתחדשים וכלים חדשים מסוכנים, וצריך להיות ער ולהתייעץ עם רבנים ועסקנים יראי שמים שיודעים ומומחים בזה, ולשמוע בקולם.

ב': שלא מרגישים מיד בתוצאות הקלקול כ"כ כיון שלפעמים זה בא טיפין טיפין וגם כי אומרים מפעם אחת לא יקרה לי כלום וכיוצא בזה, וזה טעות חמורה שעלולה להביא לאסון גדול. ג': שזה מדבק וחודר משולי המחנה לתוכו רחמנא ליצלו, וידוע מהעוסקים בתחום שרוב רובם של הקלקולים בימינו הוא מהכלים הנ"ל, אשר רבים רבים חללים הפילה לבאר שחת, הנושא הוא כואב מאד וחמור מאד מאד, וראשי הישיבות ורבני הקהלות בכל מקום עמלים בכל כחם לבער נגע זה שהוא הכי נורא בימינו!

אמנם אתם בני הישיבה לא חשודים בזה כלל, אבל אתם תעבירו את הדברים הלאה, וגם שתדעו שהדבר תלוי גם בכם שכמה שתתרחקו אתם יותר ויותר כמטחוי קשת מהפגעים הנ"ל הדבר ישפיע על כל הציבור על בני הישיבות והכוללים וגם על שאינם בני ישיבות.

גם יש לעורר על הפירצה של קוי חדשות למיניהם, שמלבד שמסחימים את הדעת משקיעות בלימוד שזה המפתח להצלחה בתורה, ואיך אפשר לצאת כך תלמידי חכמים, יש בהם גם קלקול גדול וסחי ומאוס, וצריך להתנתק מהם ולהתרחק מהם בתכלית.

ה' יצילנו מכל הפגעים שסובבים אותנו, ומכל חורשי הרשע הזוממים להשבית לימוד התורה וקיומה כאן בארץ ישראל, ויהי רצון שנזכה בקרוב לראות בבנין ירושלים ובית הבחירה, ובא לציון גואל במהרה אמן."

(מתוך דברים שנאמרו בסוף שיעורו היומי לבני ישיבתו - ד' אב תשפ"ה)

שיחת חיזוק נוקבת לנוכח המצב וגזירות הרשויות על עולם התורה

שנמסרה בהיכל ישיבת 'קרית מלך' ע"י ראש הישיבה הגאון רבי שלמה קניבסקי שליט"א

- מנחם אב תשפ"ה -

הישיבות בימינו - תיבת נח

פנה לדלות מים דלוחים מבורות נשברים. נשמתו עדיין זכה היתה, נושמת את אותו אויר, מרווה את צמאונה מערב לערב ומשבת לשבת.

מטרת הישיבה בימים עברו - בבחינת 'וילך'

"והנה גם אז היה חובה לחנך את בני הנעורים בלימוד התורה בשנות הבחורות והשחרות, מפאת עצם חוב לימוד התורה, ומפאת כי אין עם הארץ חסיד. ואז היתה ההליכה למקום תורה, לא בשביל לברוח מבית אביו ומסביבתו הקודמת, אלא לשם המקום המיועד לו ללמוד תורה אצל רב מובהק וכו', והיה זה בבחינת 'וילך'".

נבאר את הדברים. הנה ישאל השואל, אם אכן רוח פסגות היא שנשבה ברחובותיהם, מה ראו על ככה לנדוד ממקום למקום ומעיר לעיר, להיות גולים למקום תורה, הרי גם אותם אלו שעמלו לפרנסתם נשאו, כאמור, בדרגתם הרוחנית הראשונה.

תשובתה בצידה; ראשית, חובתו של כל יהודי מאז ומעולם מאז ולעולם לשבת ולהגות בתורתנו הקדושה, אלא שבאותם ימים היו שנאלצו מחמת קשיי הפרנסה לעזוב את לימוד מחוסר ברירה. זאת ועוד, אמרו חכמינו 'לא עם הארץ חסיד', מיהו חסיד זה? זה המתחסד עם קונו, שחפץ להיות קצת יותר מאשר 'מקיים תורה ומצוות', ולשם כך הוא צריך ללמוד, כדי לדעת איך להתנהג, וגם בשביל זה היו צריכים ללכת למקום תורה, לישיבה או לרב מובהק, ללמוד את דרכיו ללמוד את דרכי התורה.

נמצא אם כן שהנסיעה אל הישיבה באותם הזמנים, לא היוותה ניתוק מבית ההורים, לא היה בה הפסק היניקה מהסביבה הישנה. נהפוך הוא, על גבי מורשת אבותיו חפץ היה הנער-הבחור לצמוח ולהעפיל, לגדול ולהיות 'בן תורה', ולשם כך גלה למקום תורה.

לא היציאה מביתו היתה מטרת הליכתו אל הישיבה, כי אם הגעתו אל הישיבה הכריחה את עזיבת הבית. לא היה כאן 'ויצא', היה כאן 'וילך'.

כיום מי שאינו בישיבה עלול להישאר בלי משהו יהדות

ממשיך הסטייפלער וכותב:

"אבל כהיום, אשר הפרוץ מרובה מכל צד, ומי שאינו לומד בישיבה מצבו מסוכן ועלול מאוד שלא ישאר אצלו ח"ו אפילו משהו מיהדות"

נשים לב, דברים אלו נכתבו לפני חמישים שנה. איננו מדברים בשלב הזה על הליכה לצבא, על הליכה לשדות זרים, אלא על יציאה אל מחוץ לכותלי הישיבה. 'הפרוץ מרובה מכל צד' גם ברחובות בני ברק. ומי שאינו נמצא בישיבה 'מצבו מסוכן', והחשש אינו שלא יהיה חסיד, שלא יהיה צדיק, שלא יהיה בו 'לפנים משורת הדין', החשש הוא 'שלא ישאר אצלו ח"ו אפילו משהו מיהדות'. זה הנושא היום, כן יהודי או לא יהודי. וזהו סופו של תהליך, שה'היום עשה כך' שלו, היא היציאה מחוץ לכותלי הישיבה.

"והאורבים על נפשות בני ישראל להדיחם, ר"ל, רבו מכל צד [אוי לנו שהגנו למצב נורא כזה, השי"ת יצילנו מידם], ובמצב פרוץ ומסוכן כזה, הרי אפילו אילו ידע ברור שח"ו לא יצליח בתורה בישיבה, היתה החובה

דומה כי קריאת 'אוי לנו שככה עלתה בימינו' היא הראויה בפתיחת דברינו. דברים פשוטים וברורים שאיתם נולדנו ועליהם גדלנו, הפכו לפתע לדברים הטעונים בירור; נושאים שהיו מבוארים די צרכם, פשטו צורה ולבשו צורה ונעשו עמומים. ואמנם צורך השעה הוא, ומחובתנו להעמיד הדברים כפי הנצרך בדורנו.

בטרם נדבר באשר לפנינו, נקדים ונראה דברים אקטואליים מספר ברכת פרץ. אקטואליים, אף שנכתבו כבר לפני חמישים שנה לכל הפחות; חלף הזמן אך הדברים נותרו רלוונטיים גם לזמננו אנו. ונביא את דבריו עם תוספת והרחבה, כהקדמה לדברינו.

בעבר גם הרחוב היה ספוג אהבת התורה

וכן כותב מרן הסטייפלער בספרו ברכת פרץ על פרשת ויצא:

"כי לפנינו בישראל, כשבתי ישראל היו מיוסדים על פי שמירת התורה וכל הסביבה היה ספוגה אהבת התורה. אז גם מי שלא נסע ללמוד בישיבה, והיה יוצא מנערותו לעסוק באיזו פרנסה, היה נשאר על כל פנים שומר תורה ומחובר לטהור"

בעבר כולם ידעו שעיקר החינוך הוא בבית. לא היה בית יעקב, ומי שרצה לשאת אשה ולדעת מה טיבה של המיועדת לו, היה צריך לנהוג כהוראת חז"ל (ב"ב קי). 'הנושא אשה יבדוק באחיה'. הילדים היו מתחנכים בבית, וכדי לבדוק את טיב הבית, את אופיו ואת דרך החינוך שבו, היה צריך 'לבדוק באחיה'.

אבל לא רק הבנות התחנכו בבית, גם הבנים - היה עיקר חינוכם בבית. נכון, גם בדורות עברו נשלחו לא פעם הבנים ללמוד ולישיבה, אבל את עיקר החינוך, את עיקר ערכי היהדות, הם ספגו בבית. בתי ישראל שהיו מיוסדים על שמירת התורה, שקירותיהם ספוגים היו בדמעות אם יהודיה הבוכה על חינוך ילדיה. אותם בתיים שהיו מלאים מקצה אל קצה באהבת תורה ואמונת חכמים. כמובן, בכל כלל ישנו היוצא מן הכלל, וגם אז היו נטיעות זרות בתוך כרם בית ישראל, אבל כך היו נראים בתי ישראל הכשרים.

וגם מחוץ לבית, היתה הסביבה כולה ספוגה באהבת תורה, בתי כנסת שמתמלאים לעת ערב בבעלי בתים שחזרו זה עתה מעמל יומם, ובאים בשעות הערב לקביעות עתם בתורה, להזין את נפשם במזונה לה צמאה מעת תפילת שחרית והלימוד הקצר שאחריה. שיעורים בגמרא, במשניות ובעין יעקב.

בימות החול נזקקו אמנם אותם יהודים צמאי-רוח לחטוף שעה קלה של התעלות בין מנחה לערבית. אבל בשבת, כשמלאכתם כעשויה, מלאו אותם יהודים עד אפס מקום את בתי הכנסת, מי בקריאה נעימה של שמו"ת, מי בלימוד מעמיק בש"ס ופוסקים, ומי בשמיעת שיעור נלבב באגדות הש"ס. מקיימים את ייעודה של השבת, שלא ניתנה לישראל אל כדי שיעסקו בה בתורה.

באווירה כזו, לא פלא שגם יהודי שלא זכה ללמוד בישיבה, ועם סיום חוק לימודיו יצא לעסוק באיזה מלאכה, כשולייטו של נגר, זגג או פחת, נשאר על כל פנים יהודי שומר תורה ומצוות, קלה כבחמורה, והמחובר לטהור טהור. הוא אמנם נאלץ לנתק עצמו ממקור החיים, אבל הוא לא

להיות בכל ימי הנערות בתוך כותלי הישיבה למען הינצל מפגעי הזמן האורבים על יהדותו, ר"ל

אדם שלא נמצא בישיבה, עצם המציאות הזו כבר מעמידה אותו בסכנה שלא ישר אצלו אפילו משהו מהיהדות. אבל אם נוסיף על זה את 'האורבים על נפשות בני ישראל להדיחם', שרבים הם ורבו מכל צד, וגם בימינו יש בחוץ מספיק אנשים שמחפשים ומחכים לכל אלו שנפלטים מהישיבות, מצפים להדיחם ר"ל לדרדרם ולטמאם, במצב פרוץ ומסוכן כזה מקבלת השהייה בישיבה פנים חדשות, מקלט והצלה מפני פגעי הזמן האורבים על יהדותו.

מטרת הישיבה בימינו בבחינת 'ויצא' עוד קודם 'וילך'

אפילו בחור שברור לו שהוא לא יצליח בישיבה, הוא לא מוכשר מספיק, אין לו חשק מיוחד ללמוד, הוא לא בנוי לזה, לימוד בישיבה זה לא בשבילו. כל ההסברים האלה, כל המחשבות הלא-נכונות הללו, אין בהם די כדי לתרץ שהייה מחוץ לדלת המקלט, כשפגעי הזמן אורבים על יהדותו.

ונמצא שהיציאה מסביבה של חולין, זהו כבר תכלית לעצמו. אכן גם התכלית השני לספוג תורה ויראת שמים ולהיות באמת תלמיד חכם מצויין יכול להשיג בישיבה אם רק יתמיד בלימודו, ויש בהליכתו לישיבה משום 'ויצא' ומשום 'וילך'.

למדנו אם כן; בעבר היתה הסיבה היחידה לעבור את מפתן הישיבה, כדי ללמוד בה, כדי לצמוח ולגדול בה. אבל היום מקבל הבחור מהישיבה תועלת מאין כמותה, לא בגלל סגנון הלימוד שבה, ולא בגלל רבותיו המובהקים, והרבה לפני הגשמת שאיפותיו לגדול 'לתלמיד חכם' ו'בן תורה'. **הישיבה – תיבת נח היא, מגינה על יושביה מפני המים הזידונים השוצפים וקוצפים ברחובותינו.**

למרות זאת, עצת היצר היא לחשוב שזו התועלת היחידה שמקבל בחור בן-זמננו מיישיבתו. האמת היא, שהתועלת הראשונה, זו שבשלה נהרו בדורות עברו אל הישיבות, ילדים, נערים ובחורים, כשהם מותירים מאחוריהם בית ומשפחה, פעמים לנצח, תועלת זו עודנה קיימת בין כותלי הישיבה גם בדורנו-אנו, גם לאותם אלו שיצרם לוחש להם שוב ושוב שהם אינם מתאימים לכך ושדבר זה גדול מכפי מידותיהם.

סוף דבר, בעבר היתה ההליכה לישיבה בעיקר בתורת 'וילך', ההליכה לישיבה כמטרה – ועזיבת הבית והרחוב כהיכי תימצא. ואילו כיום **ההליכה לישיבה עודנה בתורת 'וילך', אך קודמת לה המטרה החדשה בתורת 'ויצא', לעזוב את החולין ולבוא אל התיבה מפני מי המבול.**

המסגרת מבדלת ומבטיחה את עתידו של הבחור כיהודי

נחמד, יושב בחור בחדרו בישיבה והרהורים עולים בו: 'רבי עקיבא איגר כבר לא יצא ממני, גם 'שאגת אריה' לא אהיה, אפילו להיות 'קהילות יעקב' זהו חלום שלא יתגשם. אז למה לי? לשם מה אני יושב פה בעצם? יושב ומבזבז את זמני... היום קמתי מאוחר, ואתמול חצי מהסדר ביליתי בחברת מרעים מחוץ ל'בית מדרש'.

טענות הבל הם, ושיעור קומתו הרוחנית של כל בחור באשר הוא עולה ומתעלה בין כותלי הישיבה. אבל גם אם נקבלם, גם אם נסכים שבחור זה אין בשהייתו בישיבה משום 'וילך', הרי שמטרתה השניה של הישיבה – ה'ויצא' – קיימת גם קיימת. המסגרת הישיבתית, עוד לפני תרומתה לרוממות רוחו של הבחור, הרי שהיא מהווה חייץ בינו ובין הרחוב, הוא 'בן ישיבה' וככזה אין לו שייכות אמיתית לכל אותם מושגים רחוביים, גם אלו שגונבו לאזניו בין כתליה.

בחור צריך להיות במסגרת של ישיבה, לא כדי להישאר חרדי, כדי להישאר יהודי!

יובהר, דברינו אלו נוגעים לבחור שמרגיש ששהותו בישיבה אינה מועילה לו והוא כהולך בטל אך אין הדברים אמורים בבחור ששהותו בה מזיקה לשאר הבחורים. בחור שמחזיק מכשירים אסורים וכיוצא בהם, אין מקומו בישיבה, ורשות וחובה בידי הנהלת הישיבה לשחררו מן המקום, או – לאמיתו של דבר – לשחרר את המקום ממנו. אנו עוסקים בבחור שאינו מזיק לחבריו, שעליו אמרו חז"ל (ב"ב כא.) דקארי קארי, דלא קארי ליהוי צוותא לחבריה, וכמו שפירש רש"י: אינך זקוק לייסרו יותר מדאי ולא לסלקו מלפניך, אלא ישב עם האחרים בצוותא וסופו לתת לב, ע"כ. סופו ליתן לב, כי עצם שהייתו בצוותא במסגרת הישיבה – משפיעה!

נס המלחמה בעצם הניצחון ולא ביכולות הצבאיות

עם הקדמה ארוכה זו, נגיש סוף סוף לענייננו. הרחוב החרדי מבולבל מאד; הצבא עושה דברים גדולים, ואילו אנחנו מצדו השני של המתרס, משתמטים ולא עושים דבר. נהנים מכל הטוב שבעולם, יושבים עם מזגנים, מיטות נוחות, שלש ארוחות ביום, וככלל חיינו מתנהלים על מי מנוחות, כשמן העבר השני נמצאים רבים כל כך בסכנת חיים מוחשית בשדה הקרב. המציאות הזו כשלעצמה מעלה כנגד הציבור החרדי טענות רבות, היא המצע שעליו גדלים הכינויים 'פרזיטים', 'משתמטים', 'אוכלי לחם חסד' וכל כיוצא בזה. ננסה אם כן לגעת בכמה נקודות, לפתוח אותן ולברר אותן.

לא מזמן הצבא תקף באירן, פעם ועוד פעם ועוד פעם, אתריהם הגיעו האמריקאים והשלימו את המלאכה, כך בכל אופן חשבו אז. עברו כמה ימים, והציבור התחיל להתעורר, כינוסים, קידושים בבתי כנסת. זה אמר 'מזמור לתודה' וזה אמר 'נשמת', וזה אמר את אלו ואת אלו דברי אלקים חיים. ניסים! ובאמת היו ניסים! אבל כשניסית לחקור, לשאול, לברר אצל המון העם, מה היו הניסים? התשובה היתה, מה זאת אומרת? הצבא הצליח להשמיד, לחסל, לשתק. זו היתה האווירה, כך שאפילו פרטים שאינם ידועים לציבור, מה בדיוק היה ואם היה, נאמרו כאילו היו נתונים ברורים. תחושת ה'כחי ועוצם ידי', תחושת ה'הילה' למוסדות המודיעין והצבא, הופיעה שוב עם איצטלא של 'נס'. הצבא הצליח – בנס.

אבל זו הסתכלות מוטעית. וכי הנס היה שהקב"ה נתן לצבא לעשות מה שהם רוצים, עם היכולות שלהם, עם הכלים החדשים שלהם, עם יכולות המודיעין המופלאות שלהם. הנס היה שהוא לא קלקל ח"ו. כל זה שקר. זו הרי היתה טענת בן כוזיבא – 'לא תצא אלקים בצבאותינו'.

ומה האמת? היום כולם יודעים את האמת, שכל מה שנעשה על ידם היה מוטל בספק גדול מאד; הכינו מקררים לקליטת המוני גופות, והיו סיכויים גדולים שהפעולות האלו לא יצליחו. אז איפה הנס? בעצם הניצחון! לולי ה' שהיה לנו אזי חיים בלעונו.

שנתיים שאנו יושבים בעזה, כל בוקר כמעט לצערנו אנו שומעים ר"ל, זה נהרג וזה נהרג, כמעט 900 חיילים כבר נהרגו הי"ד. איפה הצבא? נגד מדינה גדולה כמו אירן, עם יכולות בליסטיות, עם כמעט פצצת אטום, נגד זה הם יכולים להכות, אחת שתיים שלוש, ונגד עזה? נגד ערבים בלי נעליים? שנתיים של מלחמה, של דם ושכול. והמודיעין המהולל שיכול לדעת היכן נמצא כל בכיר באירן הגדולה, לא ידע ולא שמע כלום על תוכנית בהיקף עצום של הטבת בשמחת תורה. אז מה האמת? הצבא יכול או לא יכול? והתשובה היא, השתדלות הוא יכול לעשות, ותו לא מדי. הצלחות? נצחונות? מלחמות אני עשיתי שנאמר ה' איש מלחמה'

שירות צבאי כ'אידיאל' כדי להתיר עריות בפרהסיא

נחדד נקודה נוספת. מעת לעת צצים במקומות שונים - לא ח"ו בתוכנו, אלא בפר"ז - אנשים 'אידיאליסטים', כך הם מכנים את עצמם, והם מדברים על הליכה לצבא, להצלת עם ישראל, לשמור על המדינה, להגן על הספינה שכולנו שטים בה וכו' וכו'.

אלא שלפני שניגשים לשמוע את דבריהם, צריכים לחקור את מהותם, ובגמרא אנו רואים דברים ברורים גם בזה. וכך מחכימים אותנו חז"ל במסכת סנהדרין (סד):

"אמר רב יהודה אמר רב, יודעין היו ישראל בעבודה זרה שאין בה ממש, ולא עבדו עבודה זרה אלא להתיר להם עריות בפרהסיא."

שמענו? אותו יצר הרע שעליו אמר מנשה לרב אשי "אי הוה התם הוה נקטינא בשיפולי גלימא ורהטת אבתראי" (שם קב); אותו יצר הרע עצום שראו אנשי כנסת הגדולה שעל אף נזקיו העצומים "עדיין הוא מרקד בינך" וישבו עליו שלשה ימים בתענית עד שביטלוהו (שם סד). מהי תכליתו? להתיר להם עריות בפרהסיא. ה'אידיאל' של עבודה זרה טומן בחובו פריקת עול, והמטרה הסופית - פריקת עול טוטאלית של 'להתיר עריות בפרהסיא'.

אין לך 'אידיאל' גדול יותר מעבודה זרה בימיהם, ואין לך תכלית פחותה יותר מ'היתר עריות בפרהסיא'.

ומכאן למדים אנו גם לימינו אנו; מי שיספר לנו שהוא הולך לצבא מתוך 'אידיאל', בגלל שהוא רוצה להציל את המדינה, כי הוא רוצה לתרום את חלקו למען הכלל, כי הוא רוצה להיות 'נושא בעול עם חבריו'. אין דבר כזה! תכליתו אחת, להתיר לעצמו עריות בפרהסיא. הוא רוצה לפרוק מעליו עול תורה, עולו של מקום, ולהתיר לעצמו את כל התאוות.

הוא יעמוד ויצהיר, ידבר ברורות, על תחושה של שליחות, של נשיאה בעול, להיכנס מתחת לאלונקה. ומתחת לשלל המחלצות, לב מתאוה. לא עבדו עבודה זרה אלא להתיר להם עריות בפרהסיא.

לציונות מטרה אחת ויחידה - לעקור את התורה!

יש עוד סיבה שגורמת לבחור לרצות לעזוב, והתחושה הזו גורמת גם לריסוק הגדול שאחרי המעבר. בשיבה הוא מרגיש מחנק, צריך לקום מוקדם, סדר א', סדר ב', סדר ג'. לפה אסור לנסוע, פה אסור לראות, את זה אסור לקרוא. בצבא הכל מותר, אין תפילה אין תורה אין תפילין.

ואז... הוא מגלה את האמת. דוקא שם צריך לקום בזמן, גם בסוף הזמן. צריכים להגיע גם בשישי-שבת. ומי שלא עושה? נענש. גן עדן לא יהיה שם, וגם לא בעולם הבא...

ומי נשלח אל שדה הקרב? מאיזה מגזר נהרגים הכי הרבה בצבא כיום? ה'הסדר'ניקים, הדתיים. לזה אנחנו נדרשים לבוא? להיות בשר תותחים? כדי שצוות הפיקוד יוכל לשבת בחדר ממוזג ולתת פקודות והוראות לחיילים-חרדים-זוטרים. וכשמגיע איזה דתי ובטח כשמגיע חרדי הם משפילים אותו עד עפר. הוא לא מתקדם לשום מקום, עד הסוף המר. הכושי עשה את שלו, הכושי יכול ללכת.

ועל מי הוא סומך בהחלטות הלכתיות, מי מחליט מהו פיקוח נפש, מתי צריך לחלל שבת ומתי אסור. אנשים שלא יודעים מה זה שבת, ומי שיועד מה זה - יודע ריבונו ומתכוון למרוד בו. וכשיהיה צורך לחלל שבת, את מי הם ישלחו? לא את החרדים? הם לא ינצלו את ההזדמנות

ביררנו, אם כן, שעיקר ההכרעה בשדה הקרב תלויה בנס, ועם אותן היכולות יכול הצבא לנצח ולהפסיד במידה שווה. נתקדם שלב נוסף.

לכבודי היתה ניתנת נדוניה כפולה אך מה אעשה ואתה בתווך...

מי גורם לניסים כאלה לקרות? הצבא? ראש הממשלה? קרקפתא דלא מנח תפילין? אוכל נבלות וטריפות ומחלל שבת בפרהסיא? רק בגלל שהוא הגיע לביקור בכותל עם טלית? אומר לכם את האמת, ההרגשה היתה שהוא כאילו אומר לקב"ה, רבונו של עולם, אם אתה צריך משהו אני פה, אנחנו עם כלביא. אפילו הפעולות האלו היו ברגש של 'אני ואפסי עוד'. כל בר דעת מבין, שדבר כזה לא גורם לניסים שכאלו.

אז בזכות מי קרו הניסים? בזכות חברי הכנסת? הרמטכ"ל? היועמשי"ת?

כיהודים מאמינים בני מאמינים אנו יודעים באופן הברור ביותר, אנחנו גרמנו לניסים האלה לקרות. כל אחד שישב ולמד באותם הימים, שהתפלל באותו זמן, שישב בשיבה בדיבוק חברים - הוא וחבריו הם שגרמו לנס.

והניסים בעזה היכן הם? תשאלו, למה פה אנחנו לא מצליחים אם אנחנו כל כך ראויים לניסים. השאלה טובה, והמעשה הבא שאירע עם ה'בית הלוי' יסייע לנו לברר את תשובתה.

פעם אירס הבית הלוי את אחד מבניו, וזחה דעתו של הבן מגודל הנדוניה שקיבל. הרגיש הבית הלוי בדבר, ואמר לבנו: "כל הנדוניה שקיבלת, לא בעבור מעשיך הטובים זכית בה, כי אם בעבור שבני אתה". הבן שחרף היה, השיב על אתר: "לא כן אבי, אילו כבוד בית אבא שנו כאן, הרי שהיתה הנדוניה גדולה בכפל כפליים... שיעור נדוניה כפי שקיבלתי אינו אלא לכבודי. ענה הבית הלוי לעומתו: אכן, בני צדקת, לו רק כבודי היה כאן היתה הנדוניה ניתנת בכפל כפליים, אך מה אעשה שאתה בתווך, ומפניך התמעטה.

את הסיפור הזה שמעתי מאאמו"ר זכרוננו לברכה, כל פעם בהקשר אחר. ואומרים שהרב מבריסק מרן רי"ז הלוי זצ"ל סיפר זאת בסיומה של מלחמת תש"ח, ומעשה שהיה כך היה.

כמה ממקורביו של הרב מבריסק שוחחו ביניהם על המלחמה ועל הניצחונות הגדולים שניצחו בהם את האויב. פנה אליה הרב ואמר: וכי סבורים אתם שהרובים והתותחים, הטנקים והמטוסים, הם שניצחו במלחמה? לא מיניה ולא מקצתיה! אלא מאי, התהילים והתפילות, התחינות והבקשות של החכמים והצדיקים הם שניצחו את המלחמה.

שאלו המקורבים: אם כן, מדוע נפלו קרבנות כה רבים במלחמה. על כך סיפר הגרי"ז את המעשה הנזכר, והשלים את דבריו: אמת שהחזית האמתית אינה בארץ כי אם בשמי שמים, ושם בודאי אין תועלת בכל כלי המלחמה ואבק השריפה, כי אם רק בתפילות, בתורה ובמעשים טובים. ופשוט וברור שתועלת זו לא תימצא בין אנשי המלחמה בצבא אלא רק בין הצדיקים והחכמים לומדי התורה. ובאמת היה צריך להיות שלא יפצע אפילו אדם אחד מישראל, אך מה לעשות שהם היו בתווך... ה'כוחי ועוצם ידי' הוא שקלקל, הוא שהותיר אחריו מחיר כבד ועצום של הרוגים ופצועים.

מכאן נשוב לשאלה 'איך אנו יושבים מהצד?', 'איך אנו ממשיכים את חיינו כרגיל כמעט בשעה שאנשים מקריבים את חייהם להצלת העם היושב בציון?'. והתשובה עולה כמו מאליה, האם אכן השירות בצבא הוא שמציל? הוא שמגן? או שמא דוקא אותם בחורי חמד שיושבים

לשלוח דוקא את בחורי הישיבות לחלל את השבת, לצורך?

הרי זו היתה המטרה העיקרית בהקמת המדינה. ואת זה לא אני אומר, את זה אמר רבי חיים בריסק'ר כבר לפני מאה שנה: טעות היא לחשוב שלציונות שתי מטרות א' מדינה יהודית ב' לעקור את התורה. רק מטרה אחת יש לנגד עיניהם - לעקור את התורה! ורק כיון שעם מדינה אפשר לעשות זאת ביתר קלות, לכן הם רוצים מדינה. ואיפה יותר להשפיע על בחור חרדי, אם לא בצבא, כשהוא פקוד הנמצא תחת ציווי מפקדו. אנחנו צריכים לפתוח את העיניים, ולהכיר באמת!

מספר המשתמטים הכללי הוא עצום, אבל המיקוד הוא דוקא על בחורי הישיבות, למה? המציאות בשטח מוכיחה - אין להם צורך בחרדים, אף אחד לא צריך אותנו ולא רוצה אותנו. כשכל אחד יבוא ויבקש את ההכשר שמתאים לו, זה רוצה שארית וזה בד"ץ וזה בכלל חוג חתם סופר. זה רוצה להתפלל 77 וזה בכלל מקפיד לקום בנץ. אין להם לא יכולת ולא רצון להתמודד עם זה, והמטרה היחידה (!) שיש להם היא לעקור את הדת, להוציא את החרדים מ'תיבת נח' ולהביא אותם אל מקום שכל מתי מבול ננערים שם.

ואפילו אם הוא ישראלי יהודי, אבל ירד משהו מהיהדות שלו - על כגון זה אמר החזון איש שגם זה בכלל "הרג ואל יעבור" ומותר לחלל שבת על זה. מותר לחלל שבת כדי שיהודי לא יהיה חס וחלילה חילוני, שחרדי לא יתדרדר במשהו מהרמה הרוחנית שלו.

וכאן עוזב בחור את הישיבה, את מבצר ההגנה שלו, והולך למקום שיש בו חברה רעה - שבה מתקיימים כל דברי הרמב"ם על כך שדרך האדם להיות נמשך אחרי סביבתו. והסביבה הזו היא אקטיבית - היא פועלת במודע כדי לקלקל אותו, כדי לקרר אותו.

אבא הסתובב וחזר הביתה

נדמיין לרגע. בחור חרדי יושב בקבוצה של בחורים שאינם שומרים תומ"צ, היחיד שמתפלל, היחיד שמניח תפילין, היחיד ששומר שבת. הדוס הזה, שה"י פה", תפילה ותפילין. והוא שומע את זה שוב ושוב, כמה זמן יקח עד שהוא יתחיל לקצר בתפילה? שהוא יורד כמה ההלוי-ה מפסוקי דזמרה. כמה זמן הוא יוריד מהנחת תפילין, הרי מספיק מעיקר הדין ללבוש תפילין רק דקה ביום. ובשבת הוא יושב וכולם מסתכלים איפה שאסור להסתכל, בשבת וכל השבוע. מדליקים חשמל, מבשלים, עושים הכל, והוא צמוד אליהם כל הזמן. כמה זמן אדם יכול לעמוד מול מתקפה שכזו? נניח שהוא אדם חזק, נניח שהוא לא יחלל שבת בכלל, אבל לא ירד לו משהו בכבוד שבת, בחומר של חילול שבת?

אספר לכם מעשה:

כשהיינו ילדים ברחוב רשב"ם, רק רחוב עזרא הפריד בינינו ובין חילולי שבת. בסוף רחוב עזרא, למטה, איפה שהיום יש את רמת אלחנן, אז חיללו שם שבת בפרהסיא. פעם אחרי הסעודה בשבת הלכנו לטייל יחד עם אבא זכרנו לברכה. כשהוא ראה מכונת נוסעת מרחוק, הוא לא צעק 'שאבעס', הוא רק אומר לעצמו 'שאבעס', הסתובב וחזר הביתה. זהו נגמר הטיול.

אלו דברים פשוטים. כל ראייה של חילול שבת מקררת את הבן-אדם. כל ראייה שאדם רואה דבר שאסור לראות, זה חותמת בנשמה. זה נשאר וזה מפריע. וזה אפילו כשאולי ברכה הזו ישב גוי או נסעה יולדת לבית חולים. ואנחנו על מה מדברים? על שהייה קבועה צמודה בין חבר'ה שכולם מחללים שבת באופן חופשי, שאצלם שבת ויום חול זה אותו דבר, ואולי אפילו שבת גרועה יותר.

באיזה עוז, או יותר נכון באיזו עזות וטפשות, עומד בחור ומצהיר שהוא ילך ולא יתקרב. אתה שגדלת על שבת, שהתענגת על שבת, רוצה ללכת למקום כזה ולא להתקרב? זה יהרג ואל יעבור, כפשוטו!

וכשברור לנו שזו מטרותם, וזו שאיפתם, אין כל תועלת בשיח על 'יחידות נפרדות' ועל 'צבא עם תורה'; שכן אילו היו הדברים יכולים להתקיים, הרי שהראשונים שהיו מונעים זאת היו אותם אלו שמצהירים כיום על הצורך הגדול בגיוס בחורי הישיבות. ההסכמה ליחידות מסוג זה נובעת אך ורק מהידיעה כי דבר כזה לא יתכן, ובסופו של דבר בחורי הישיבות ימצאו את עצמם בתוך כור ההיתוך. וכל דיבוריהם אינם אלא 'כסף סיגים מצופה על חרש, שפתים דולקים ולב רע' (משלי כו כג).

מחשב שכרה כנגד הפסדה - תאוות רגעיות כנגד עולם ומלואו

וכבר לימדונו רבותינו 'והוי מחשב שכר עבירה כנגד הפסדה', להרחיב את המבט, לראות את ההשלכות, להבין מה עומד כנגד מה. בחור, לומד בישיבה, מתפלל כמו שצריך, לומד כמו שצריך, הוא במסלול הטוב ביותר. בעזרת השם הוא יקים בית, וילדי יגדלו בבית של תורה ויהיו אף הם בני תורה. בניך כשתילי זיתים סביב לשולחן. זו הנחת האמיתית, זו השמחה האמיתית.

וכנגד זה, בשביל תאוות רגעיות, בשביל מחשבות הווה צרות-אופק, מאבדים עולם ומלואו. בחור שח"ו מתרחק, לאן הוא הולך? לאיזה עתיד הוא מצפה? לא בשנים הקרובות, בעוד חמישים-שישים שנה. עבד אצלנו יהודי, רחוק רח"ל, שני ילדים היו לו, האחד איננו, נהרג באיזו מלחמה הי"ד, והשני רווק בן חמישים. הוא סיפר לי: "אמרתי לאשתי, אנחנו נמות כבר בלי נכדים, אין שום סיכוי". איזו אומללות, כמה צער וכאב. לחיות את הרגע בלי המשכיות.

אל לנו להתבלבל ממעט קשיים עכשוויים ונזיד עדשים. עלינו לזכור ולשנן לעצמנו בכל עת, אנחנו ממשיכים את אותה המסורת שהתחילה לפני אלפי שנים עם אבותינו, אברהם יצחק ויעקב, ותמשיך הלאה עד ביאת גואל צדק. וההמשכיות הזו נותנת כח, נותנת עוצמה, ומעניקה לאדם את החיים המאושרים והשמחים ביותר.

וכמו שאמר רבי יוסי בן קיסמא לאותו בן כרך עשיר, אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום תורה (אבות פ"ו מ"ט). ולמה? כי 'כנסתי לי גם כסף וזהב וסגולת מלכים... והנה הכל הבל ורעות רוח' (קהלת ב ח,יא), לא הכסף ולא הזהב יביאו לאדם אושר וסיפוק, אלא רק 'עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר'.

דיברנו, אם כן, על דברים פשוטים, בעיקרי היהדות, בהבנת צורת הישיבה והתועלת שלה לכל בחור באשר הוא כתיבת נח מפני רוחות זרות ורעות. הבנו את גודל האחריות המוטלת על כל אחד מאיתנו בהצלחת המערכות השונות שעם ישראל עומד כנגדם, ואת הטעות המוחלטת במחשבה שעריקה לצבא יש בה משום עזר וסיוע לכלל.

חידדנו את גודל הסכנה המצפה לכל בחור בצבא, את המטרה העומדת כנגדם לקלקל ולהרוס את כרם בית ישראל. את גודל ההשפעה הצפויה לו מהחברה הרעה, ואת הקושי הבלתי אפשרי לעמוד כנגדה.

והימים האלה שהם באמת ימים קשים, מזכירים לנו כי כל הצרות האופפות אותנו אינם אלא באשר גלה יקרנו ונוטל כבוד מבית חיינו. ונעתיר, נתפלל ונקווה שבעזרת ה' נזכה עוד השנה, ליום טוב בבניין בית המקדש במהרה בימינו. ויעביר ה' את כל הגזירות הרעות מעלינו, ויעביר ממשלת זדון מן הארץ. אמן.

10,000 חכמי לב!!!

הדילמה

האם עוצרים את
מהפכת קבלת עול
תורה בשעה שאין דבר
שעם ישראל זקוק לו
יותר מזה או ממשיכים
בכל העוצמה???

ההחלטה
בידיים שלך!!!

דברים כהווייתן

בחודש סיון נוספו לישיבת ר' חיים שע"י חבורת "מקבלי
עול תורה" כ-1,500 אברכים כ"י המקבלים ע"ע ללמוד
10 שעות מידי יום.

זאת אחר שהחבורה פתחה את שעריה לחודש סיון בלבד
לזכות רפואת ראש החבורה מרן הגרי"ב שרייבר שליט"א
במהרה אכי"ר.

התקציב הנוסף הנדרש לכך-כמליון וחמש מאות אלף
שקלים (מלגה לאברך 1,000 שח)

הכרעת מרנן עיני העדה:
חובתנו הקדושה!
בעת קשה זו-
להרבות מקבלי עול תורה

ש"ח

סיון 1357

ע"י 10,000 חכמי לב
שיעמידו את לגיונו של מלך בשותפות חודשית של 150 ש"ח
ההגנה על עם ישראל תמשיך בכל העוצמה

נדיבי הלב שישתתפו בסכום חודשי של 180 ש"ח יזכו באופן נדיר ומיוחד להעביר את שמותם ושמות בני משפחתם
בצירוף בקשותיהם המפורטות שיהיו תדיר אצל מרן הגרי"ב שרייבר שליט"א אשר יעתיר בעדם למילוי כל משאלותם
לטובה בכל ערש"ק וער"ח ושאר י"ט כהכרת הטוב מיוחדת על שותפותם הנעלה בהעמדת לגיונו של מלך

נדיר
ומיוחד:

לתרומות ולמסירת שמות חייגו:

033-780-780

נופש
זוגי
מתנה!

בתרומה של 150 ש"ח *24 ניתן להעביר שמות לתפילת 40 יום על ציון מרן החזו"א זי"ע ומקבלים נופש זוגי מתנה

בתרומה של 250 ש"ח *24 תפילת 40 יום על ציון מרן החזו"א זי"ע תפי" לת אברך בחבורה למשך 6 חודשים והקדשת חודש לימוד ע"י מאות לומדי החבורה ומקבלים נופש זוגי מתנה

על דעת מורן ורבנן גדולי ישראל שליט"א

ובהוראתו של מורן רבינו ראש הישיבה הגרמ"ה הורש שליט"א

בשל המצב ובעקבות חוסר הוודאות לאחר שליחת צווי הגיוס לכל לומדי התורה בא"י

להלן מספר הנחיות חשובות:

- לעת עתה רוב רובם של לומדי התורה אינם מצויים בסכנת מעצר באופן מיידי, אולם אין לדעת מה ילד יום, ועל כל אחד ואחד מוטלת אחריות אישית לעקוב אחר ההנחיות העדכניות בקו הטלפון של עזרם ומגינט שלוחה 1.
- נכון למועד פרסום מכתב זה, לא מתוכננים מבצעי מעצרים המוניים. המשטרה הצבאית תפעל רק במינימום הנדרש בכדי להיענות להוראת היועצת המשפטית לממשלה.
- על בני הישיבות להימנע ממפגש שלא לצורך עם רשויות האכיפה גם אם אינם תחת פקודת מעצר. במקרים מיוחדים יש לפנות ליעוץ פרטני במוקד עזרם ומגינט.
- נתב"ג: לפני כל ביקור בשדה התעופה או במעבר גבול אחר, חובה לערוך בדיקה מדויקת של הסטטוס האישי. אין להסתמך על מידע המתקבל מגורמים שאינם מוסמכים או על המידע המופיע במשרד הפנים.
- במידה ונקלעת למעצר חלילה, יש לדרוש לקבל סיוע והכוונה משפטית לפני מסירת הגרסה הראשונית למשטרה או לצבא. המוקד המשפטי של עזרם ומגינט פועל 24/6, יש לחייג מיידית למוקד החרום בשלוחה 3.
- עד לקבלת יעוץ משפטי יש להימנע מלמסור פרטים מלבד הצגת השם ומספר ת.ז.. אין לספק הסברים ותירוצים כלל, ולהקפיד שלא להיכנס לשיחה מיותרת עם הרשויות.
- אין לגשת לשום הליך מול הצבא, כגון פטורים וכיו"ב ללא התייעצות מוקדמת עם גורמים מוסמכים.
- בהוראת רבותינו הפעילות של עזרם ומגינט נעשית מאחורי הקלעים וללא פרסומים מיותרים. ניסיון העבר מוכיח כי על פי רוב פעילות שקטה מביאה לתוצאות יעילות.
- אשר על כן - בכל אירוע שהוא יש לפנות ליעוץ ועזרה למוקד עזרם ומגינט הפועל בשליחותם של גדו"י שליט"א.

**בן ישיבה - אתה לא לבד! אתה חלק מ-89,380 לומדי תורה! כח התורה וכח הרבים מאחוריך!
להבטחת השקט והשלווה הנדרשים על מנת שתוכל להמשיך לחבוש את ספסלי בית המדרש
הינך מתבקש להירשם בעמדות נדרים פלוס 'קופת עזרם ומגינט'
בכדי שנוכל לעמוד לימינך ולפעול עבורך באופן מיידי בכל בעיה שלא תבוא**

בימים אלו הושקה תוכנית הסברה מושקעת ומרתקת

המוגשת ע"י מרצים בכירים בליווי מצגת מקצועית

התוכנית מסובסדת ל-30 ישיבות - לפרטים יש לפנות למזכירות הארגון בשלוחה 4

או בדוא"ל - E025000110@gmail.com

02-5000-110

הסברה ♦ הכוונה ♦ ייעוץ משפטי

מערך הסברה ותמיכה בנושא הגיוס לצבא

בהכוונת גדולי ישראל

בראשות הגאון הגדול רבי יהושע אייכנשטיין שליט"א

מדריך מקוצר לבן ישיבה

צו ראשון - מיועד לבדיקות ומיונים להתאמה לשירות הצבאי. עד לתאריך הזימון הראשון אין לצבא כל סמכות על המוזמן. אל מי שאינו מתייבב נשלחים עוד שני זימונים, שגם לאחריהם עדיין אין לצה"ל סמכות לעצור, עד שמונפק צו 12.

טלפונים מטרידים - הצבא מנסה לברר האם קיבלת את הצוים ומנסה לאיים בפקודת מעצר. אין צורך להיבהל מאיומים אלו, היות ובשלב זה אין תוקף מעשי לפקודת מעצר זו. אין שום חובה לקבל שיחות טלפון אלו וניתן לנתק את השיחה.

צו 12 - צו גיוס כפוי, לפי סעיף 12 בחוק, הניתן למי שלא מתייבב ולא ניגש לבדיקות ומיונים. בעקבותיו יוצאת פקודת מעצר שבד"כ אינה נאכפת ע"י המשטרה האזרחית.

מחסומים - איומים של הצבא לתפיסת משתמטים בלחץ היועמשי"ת. כרגע, הסיכוי להוצאתם אל הפועל נמוך ויעילותם מוטלת בספק.

יציאה לחו"ל - מאחר ואיננו יודעים מה ילד יום, הוראת גדולי ישראל שלא לצאת לחו"ל אם אין באפשרותכם לחזור עד חודש לאחר תאריך הצו הראשון.

עיכוב יציאה מן הארץ - מונפק לפני צו 12. עדיין לא מדובר במעצר, אך התורה חסה על ממונם של ישראל.

נתב"ג - פגישה עם משטרת הגבולות אשר עלולה במקרים לא זהירים להוביל למעצר.

דרכון זר - לבעלי אזרחות כפולה אין יתרון ליציאה לחו"ל עם דרכון זר.

בירור המעמד - יש להמנע משיחות עם הקו המאויש של מיטב. ניתן לנסות לברר במענה הקולי האוטומטי בטלפון 1111, או באיזור האישי שבאתר.

הנפקת ת.ז. ורשימות - כרגע סנקציות אלו תיאורטיות, וקיימות רק בתכנונים ובאיומים של היועמשי"ת. ניתן להנפיקם ללא חשש גם למי שהוצא נגדו צו 12.

בני חו"ל - בני מהגרים הם סוגיא בפני עצמה, ליעוץ יש לפנות למוקד "עזרם ומגינם".

רוגע - חשוב לשמור על רוגע והמשיך את מהלך החיים התקין. התנהגות מול המשטרה בפאניקה מחד, או השתוללות יתר מאידך עלולות להביא לתוצאות לא טובות.

מעצר - במקרה הלא סביר של מעצר יש להימנע מלמסור פרטים מלבד שם ומספר ת.ז. בלבד. כמו"כ יש לדרוש לקיים שיחת טלפון ליידע את הקרובים, וליצור קשר עם מוקד המעצרים של "עזרם ומגינם" בהקדם האפשרי.

פטור - מי שמקבל מהצבא טלפון על פטור עקב מחלה כרונית המוכרת בביטוח לאומי, יש לשתף פעולה ולהישמע להוראותיהם.

הדברים הובאו בתמצית.

בכל שאלה מעשית ניתן לפנות

למוקד עזרם ומגינם בטלפון - 02-5000110

בשורה טובה ליראי ה' המדקדקים: טונה ללא חשש כבוש!

ראיון מקיף עם הרב **אוריאל צרפתי** הי"ו ממחלקת חומרי גלם ויבוא בהשגחת **'רבני העיר בני ברק'** מכה גלים בקרב ציבור היראים בכל מקומות מושבותיהם * בראיון לקו **'שלם בהוראה'**, מדווח הרב צרפתי על בשורה טובה לצרכני המהדרין, כי לאחר שנים רבות שלא היה ייצור של **טונה בשימורים** בהשגחת הרב לנדא, הצליחו בתקופה האחרונה - לאחר השקעה מרובה בסייעתא דשמיא - להגיע לייצור **טונה ברמת כשרות מיוחדת** העונה על כל דרישות הרב לנדא זצ"ל ורבני העיר בני ברק שליט"א * כל הפרטים על החששות המצויות בייצור שימורי הטונה, ועל **דרישות הכשרות המוקפדות** של מערכת הכשרות המהודרת שע"י 'רבני העיר בני ברק', להביא מוצר בתכלית הכשרות וההידור ללא פשרות וללא הסתמכות על היתרים דחוקים וקולות כל שהן

החששות החמורות בשיטות הדיג השונות

בהצלחת התנור הדיג צ"י איבון

כשאנו מדברים על הקשיים בהענקת כשרות לדיג טונה בשימורים, האתגר היה בעיקר בשיטת הדיג הנפוצה, בה אניית התובלה מפליגה לעומק הים לתקופה ארוכה, ומלאכת הדיג מתבצעת משך כל תקופת ההפלגה. כשהדייגים מזהים להקה של טונה, הם משליכים לים את החכה או הרשת (תלוי בשיטות הדיג השונות), ומכאן שורש הבעיה. **ברשת**, לא ניתן למנוע מדגים אחרים לעלות יחד עם דגי הטונה וביניהם גם דגים טמאים, וממילא כל הדגים הניצודים נכנסים לרשת בערבוביה. **בחכה**, מאחר ובדרך כלל משתמשים בחוט ארוך המכיל קרסים רבים בהפרשי מרחק ניכרים עליהם נתפסים הדגים, ומשך אין שליטה מספקת על זהות הדגים הניצודים.

בשלב הבא מכניסים את הדגים **להקפאה במי מלח**, שישמרו על טריות הדגים באנייה עד הגעתם למפעל (סיבת הוספת מלח לתמיסת ההקפאה נעוצה בעובדה, כי הדייגים מעוניינים שהתמיסה תישאר נוזלית ויוכלו להוסיף אליה את הסחורה הניצדת לאורך כל תקופת ההפלגה, ולכן מוסיפים מי מלח בריכוז גבוה במיוחד, כך רק הדגים עצמם קופאים ולא מי המלח הקרים שבבריכה).

מבחינה הלכתית ישנו חשש שדגי הטונה הטהורים **נכבשים עם שאר הדגים הטמאים במים המלוחים שהינם במצב נוזל** (בלי להיכנס להיתרים הלכתיים שונים, שרבני העיר ב"ב אינם רוצים להזדקק להם).

מסיבה זו לא רצה הגרמי"ל לנדא זצ"ל לאשר כל השנים ייצור טונה בשימורים תחת כשרותו, ללא פיקוח הדוק על שיטות הדיג וההקפאה **מחשש כבוש יחד עם דג טמא** (וזאת מלבד עצם ענייני ההכשרה במפעל עצמו, שיבוצעו בהתאם לדרישותיו הבלתי מתפשרות כדלקמן), ולכן לא התאפשר טכנית ייצור טונה בשימורים בהשגחת הרב לנדא, משך שנים ארוכות.

דרישות הכשרות המיוחדות בעת הדיג והשינוע

הרב צרפתי מדגיש, כי האישור ניתן לאחרונה, רק בתנאי שהטונה מגיעה למפעל באחת משני האפשרויות הבאות, **בהם אין את החששות הנ"ל**:

פילוס הדגים בהלגיה 3/14

א. דיג מקומי טרי, המתבצע בסמיכות למפעל. בשיטה זו, לא מכניסים את הדגים להקפאה, אלא לתוך קופסאות עם פיזור שכבה דקה של חלקיקי קרח מלמעלה, ללא חשש כבוש (שיטת דיג זו קיימת בווייטנאם, והיא מאופיינת בדגים קטנים יחסית מהדגים שבדיג הנפוץ שאינו מקומי, ומאידך איכותית ויקרה יותר. כמובן שבציפוי קרח לא קיים חשש כבוש כי כשנהפך לנוזל הוא נשפך מחוץ לארגז המחורר, וגם בארגזים סגורים אינו שווה יותר ממצע לעת).

ב. דיג בעמקי הים, בו משתמשים בשיטת הקפאה מיוחדת הנקראת 'אייר בלאסט',

שהיא הקפאה ע"י אויר. גם בשיטה זו אין כל חשש כבוש (מלבד ענין הכשרות, גם מבחינה טכנית שיטת ההקפאה הזו עדיפה על פני שיטת ההקפאה הנפוצה במי מלח, ונחשבת כיעילה ואיכותית יותר, אולם במקביל מייקרת את עלויות השינוע).

דרישות הכשרות המיוחדות במפעל

הרב צרפתי ממשיך ומפרט את דרישות הכשרות של השגחת 'רבני העיר בני ברק' גם במפעל הייצור, מלבד **הדרישות הקפדניות** בכל מפעל בהשגחתנו, כגון באישור חומרי גלם ורכיבים, בדרישה הנחרצת שלא לייצר במקביל תוצרת אחרת, בהקפדה על בישול ישראל לדעת ה'בית יוסף' לכל הדעות, וכו':

א. קבלת הסחורה. מכיוון ולמפעל עלולים להגיע מכולות ממקורות אספקה שונים ומשיטות דיג שונות, מתפקידנו לוודא שהדגים המאושרים לייצור שלנו הינם רק מהמכולות שאין בהם חשש כבוש כלל, ולזה צריך **מקצועיות רבה ועבודה דקדקנית מאד**, לעיין בכל המסמכים הרלוונטיים, ולוודא את מקור הדגים בצורה מוחלטת.

הרה"ג ר' אליהו איכר בבדיקת הדגים דג דג

ב. זני הטונה המאושרים. מערכת הכשרות של 'רבני העיר בני ברק' מוודאת ג"כ את השימוש ב**זני הטונה המאושרים** בלבד, כגון: סקיפ ג'אק, יעלופין (צהוב סנפיר), אלבקור (טונה לבנה), הטהורים בוודאות ונקיים מחששות שונות.

ג. בדיקת סימני טהרה בדג. כל דג נבדק על **סימני הטהרה** שבו. מדובר בפעולה האורכת זמן רב, משום שבדג הטונה אין הרבה קשקשים (לפעמים קשקשים בודדים בלבד). מאשרים את הדגים רק כשמזהים את סוג הדג כשהוא שלם (ראש ושדרה) או קשקשת.

ד. סימון ובידול הסחורה המאושרת. לאחר אישור הסחורה, מקפידים על סימון מדוקדק ו**בידול ניכר ושמור** משאר הסחורה המגיעה למפעל, לבל יתערבו חלילה.

ה. טעימת הקרח. בסחורה המגיע מעמקי הים (שיטת דיג ב'), אנו גם דורשים מהמשגיח לרווחא דמילתא, שיערוך בדיקה מדגמית מציפוי הקרח, בכדי לוודא שאין בהם מלח.

ו. הכשרת המפעל. השיטה הנפוצה להכשרת מפעל (הכלים והתנאים) הינה בד"כ ע"י קיטור ואדים. דהיינו שמכניסים את העגלות והמגשים לתנור ומפעילים את התנור, שזוהי הדרך הקלה והישימה ביותר במפעלים. רבני העיר ב"ב **אינם מסתמכים על שיטת הכשרה בקיטור**, אלא דורשים לנקות הכל ביסודיות רבה **ללא עקבות שומן ולכלוכים כלל, ולהכשיר את התנור ע"י ליבון באש**, ואת מגשי הטונה והעגלות מגעילים במים רותחים (בתוך הברכה המיועדת לשיטת הציד, אנו דורשים לחמם למאה מעלות צלזיוס, ושם מגעילים את המגשים והעגלות). וזאת, מלבד הכשרת **מערכת הקיטור** בהתאם לדרישות המחמירות של מערכת הכשרות.

בסייעתא דשמיא מופלאה נמצא לאחרונה היבואן שנרתם לזה, ותלי"ת זכינו לברך על המוגמר ולהביא בפני ציבור המהדרין **דג טונה בשימורים ללא סרך חשש ופקפוק כל שהיא. יאכלו ענווים וישבעו.**

בשורה חדשה לציבור בני התורה סנדביצ'ים סריים - בשרי, פרווה וחלבי מבית "עינת" בכשרות מהודרת

ימי בין הזמנים מתקרבים ושוב ההתלבטות,
מה עם הסנדביץ' הטרי, אי אפשר לסחוב בשמש למשך שעות ללא תנאי אחסון נאותים,

והנה לראשונה, בשורה חדשה לציבור בני התורה המדקדקים
על כשרות ואיכות מבית 'עינת', לאחר שנים של ייצור סנדביצ'ים בכשרויות שונות
ראתה את הגידול והביקוש להשגחה מהודרת והחלה להוציא סנדביצ'ים
בכשרות המהודרת של השגחת רבני העיר בני ברק.

לקראת ימי בין הזמנים החלה הפצה נרחבת ברחבי הארץ
בדגש על אזורי הטיול ומקומות הנופש של הציבור החרדי
בהם ניתן יהיה לרכוש במחיר טוב סנדוויץ' טרי
בכשרות מהודרת ובאיכות גבוהה ללא שום פשרות.

מבצע מיוחד לרגל ההשקה

מחירים מיוחדים לישיבות, מוסדות וארגונים שיזמינו בימי בין הזמנים לימי הקעמפ וכד'

מינימום להזמנה - 100 יחידות // יש להזמין שלושה ימים מראש

הסנדביצ'ים נמצאים בשלוש קטגוריות שונות:

להזמנות: 052-7617826 // z0527617826@gmail.com

זיווגים הגונים בריאות
זש"ק פרנסה בריווח
עלילה בתורה

מילוי כל המשאלות לטובה בכח התורה!!!

מרא דכולה תלמודא
מרן הגאון האדיר
ר' ישראל בונים שרייבר שליט"א
בצעד נדיר ומיוחד
למען המתאמצים
בהעמדת לגיונו של מלך:

"אשתדל בעז"ה
בל"נ להתפלל,
בקיבועות
ואני מאוד מכיר טובה"

לזכות בתפילה הקבועה של מרן שליט"א:

נדיבי הלב שישתתפו בסכום חודשי של 180 ש"ח יזכו באופן נדיר ומיוחד להעביר את שמותם ושמות בני משפחתם בצירוף בקשותיהם המפורסות שיהיו תדיר אצל מרן הגרי"ב שרייבר שליט"א אשר יעתיר בעדם למילוי כל משאלותם לטובה בכל ערש"ק וער"ח ושאר י"ט כהכרת הטוב מיוחדת על שותפותם הנעלה בהעמדת לגיונו של מלך

נפש
זוגי
מתנה!

בתרומה של 150 ₪* 24
ניתן להעביר שמות לתפילת 40 יום על ציון
מרן החזו"א זי"ע
ומקבלים נפש זוגי מתנה

בתרומה של 250 ₪* 24
תפילת 40 יום על ציון מרן החזו"א זי"ע תפילת
אברך בחבורה למשך 6 חודשים והקדשת
חודש לימוד ע"י מאות לומדי החבורה
ומקבלים נפש זוגי מתנה

לתרומות ולמסירת שמות חייגו:

033-780-780

מדרגן ורבנן בבינום לצדיקים

ח! אל תירא ואל תחת.

ער נפש האומרה

אסיפת חירום בהשתתפות מרגל

ורבנן שרי התורה וראשי הישיבות

בין הזמנים זה הזמן!

לטובת נבחני 'דרשו'
אנו שמחים לעדכן
שבערים אשר בהן קווי ד' יחליפו כח
יפעלו גם מוקדי מבחן בשעות מורחבות

**מוקדים אלו יפעלו
ביום שישי, י"ד אב תשפ"ה
החל מהשעה 10 בבוקר
ועד לשעה 14.30 בצהריים**

ובמסגרת פעילותם ניתן יהיה להיבחן בכל תכניות הלימוד

ברוכים הבאים

לרבבות המצטרפים החדשים ב'עמוד היומי'
לרגל השתתפותם במבחן הראשון במסכת פסחים
על הדפים ב. - ח.
אל תפספסו את ההזדמנות!
משתתפים במבחן ומצטרפים מיידית למסלול המלגות!

וקו"י הי' יתלפזו כח

אשדוד

בית המדרש מאקווא,
רח' התלמוד 1, רובע ז'

רכסים

בית הכנסת חניכי הישיבות,
גבעת החרובים

יסודות

בית הכנסת המרכזי,
בשטיבל החדש

קוממיות

בית הכנסת המרכזי

בכל רחבי הארץ

מוקדי יום שישי פעילים כרגיל
פרטים בעמדות 'נדרים פלוס'

צפת

בית הכנסת חניכי הישיבות,
רח' צה"ל 5, שכונת מאור חיים

מירון

ציון הרשב"י, בחדר יעקב אבינו
בין השעות 12:00 - 7:30

טבריה

בית הכנסת קרלין סטאלין (עז"נ),
רח' בן צבי יצחק 2

חיפה

בית הכנסת המקלט,
רח' מגדלי מוכר ספרים 1, נווה שאנן

נתניה

כולל צאנו - מרכז התורה (קומה ב'),
רח' סעדיה גאון 10, קרית צאנו

רשימת הערים בהם מופץ מדי שבוע "קובץ גליונות"

אין לך מוקד קרוב?
רוצה להיות שותף?
בהפצה ובזיכוי הרבים
צלצל עוד היום
ופתח מוקד אצלך בביהכנ"ס
053-3145900

הבניה
החלה!

בשורה אדירה

דירות 5 חדרים ודירות גדולות אחרונות
בקריית בית הלוי - נתיבות

עלה בידינו בס"ד לרתום את קרן A.F.O.Y.T. NY, להענקת הטבות מיוחדות למשפחות אנ"ש, משפרי דיור או משפחות המתעניינות בדירות גדולות ומבקשות להצטרף לבשורת הדיור למשפחות עמלי תורה בקריית בית הלוי - רמות מאיר נתיבות.

2
מלגת כולל חודשית בסך 3,600 ₪

1
הקפאת מחירי הדירות

4
סיוע במציאת עבודה לאישה

3
הלוואת גמ"ח ע"ס 200,000 ₪
בהחזר של 100 תשלומים ללא ריבית

שימו לב! ההטבות מוגבלות - ובשל הביקוש הגבוה, תינתן זכות קדימה לישיבות שלהן כבר קבוצות בבית הלוי: עטרת שלמה, חברון, תפוח, פונביז, תורה בתפארתה ובית מדרש עליון

ביקרא דאורייתא

קריית
בית הלוי
חיים של תורה וברכה
מיסודו של מרן רה"י הגר"ג אדלשטיין זצוק"ל

לפרטים אודות קריית בית הלוי: *9671 | יענקי קרליץ: 058-3242114

לתיאום ביקור בעיר נתיבות: הרב יעקב גריינימן, 058-3218929